

Vračamo ti žerjavico,

MED ISKRICAMI

PROMETEJ

RDČE VRTENJE

V SIVO

OGNJI

BRIGI

OKNA

DEJER

O

S

P

A

Zbornik Pohorskega in Čepovanskega pesniškega odklopa 2015 – 2016

Vračamo ti žerjavico, Prometej

Zbornik Pohorskega in Čepovanskega pesniškega odklopa 2015 – 2016

Urednik: Franci Novak

Avtorji:

Dan Grešak, Gregor Grešak, Majda Kočar, Jana Kolarič, Jože Kos Sine, Jurij Kunaver, Alenka Mihorič, Franci Novak, Tea Plesničar, Lidija Polak, Ana Porenta, Petra Skušek, Vesna Šare, Sara Špelec, Helena Zemljič

Fotografije: Gregor Grešak, Tine Dolžan, Jože Kos Sine, Alenka Mihorič, Franci Novak

Oblikovanje in prelom: Franci Novak

Založila:

*Zavod za razvijanje ustvarjalnosti, Velike Lašče
KGD Reciklaža, Sveta Trojica*

Dostopno na: www.pesem.si

www.pesem.si

www.kgd-reciklaza.org

Izšlo s podporo Javnega sklada za kulturne dejavnosti RS

Leto izida: 2017

Kataložni zapis o publikaciji (CIP)
pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID=289079808

ISBN 978-961-93577-7-4 (pdf, Zavod za razvijanje ustvarjalnosti)

ISBN 978-961-93516-7-3 (pdf, Reciklaža)

flomaster RIŠE
KROGE NA PARKET ODPRTIH POTI

Vračamo ti žerjavico,

PROMETEJ

Zbornik Pohorskega in Čepovanskega pesniškega odklopa 2015 – 2016

Zavod za razvijanje ustvarjalnosti,
Velike Lašče

KGD Reciklaža,
Sveta Trojica

Jskd
JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

Kazalo

Pesniki	5
Gregor Grešak	6
Majda Kočar	15
Jana Kolarič	29
Jože Kos Sine	46
Jurij Kunaver	51
Alenka Mihorič	60
Franci Novak	72
Željko Perović	77
Tea Plesničar	79
Lidija Polak	81
Ana Porenta	84
Petra Skušek	93
Vesna Šare	98
Sara Špelec	111
Helena Zemljič	133
Dan Grešak	143
Skupne čepovanske	145
Prisluškovanja	153
Izzivi za odklapanje	160

Pesniki

Gregor Grešak

Samo sedim.

- Veter premika krošnje in listje in liste mojega zvezka.

ZVEST POMOČNIK
V KUHINJI

HEROJ

slovenskega
filma

za nesrečne

NE PREZRITE

Poti k lepemu

Zato je naše orožje
golo telo.

Darila,
darila **Z**

OKUSOM

Graf

za

zvezde

LAHKO SI

Nor

ALI PA

MRTEV

SVET

o katerem vemo največ

da bi
imeli radi

starše

ne da bi se pri tem opekli

pozdravite pomlad

Horoskop

Čaka vas še en dolgočasen glasbeni stavek v tričetrtinskem ritmu in samo od vas je odvisno, ali ga boste razgibali ali pa bo izzvenel v tipičen dolgočasen valček.

} *pesniški subjekt: sinkopa* {

Glasbeni narek

Ko sem zaprl oči, sem se prepustil toku, nisem vedel, kaj me čaka.
Pot, polna presenečenj in vdanosti. Cilj, ki ni znan, le občuten, zaslučen v sanjah, tako preprost,
da je nepredstavljen.
Dopuščam, da lepota sama leze vame, kaplja za kapljo, vendar to ničesar ne spremeni.
Nič od tega ni moje in vse kar je padlo vame, je padlo skozi me.
Nimam svinčene srake, ki bi me vlekla na dno. Zadrži me lahko že pajčevina.
Sanjam brezkončna potovanja.
Ne slišim udarcev koles ob tirnice, a jih slutim.
Rdeča krogla počasi leze za obzorje.
Morda je v daljavi mesto. Slišim zvoke tovarne.
Tam nekje je življenje.
Tukaj sem še vedno samo jaz.
Vlak je izginil, ker ga nikoli ni bilo,
potok je izginil, ker ga nikoli ni bilo,
in tudi tovarna je izginila, ker je nikoli ni bilo.
Le še kladivce nabija ob nakovalce,
le še srce se upira svobodi,
le še zvok se zdi resničen.

Abeceдна pesem

Antares, Betelgeza, cesta.
Čakam ero fuzije galaksij.
Helios, Ikar jaha kentavra,
leti mimo nebule oriona.
Perzeide! Ra sledi Šivi.
Taurus uide.
Venera Zeusu žuga.

Sprehajalna pesem

Ne pišem zdaj,
ko sedim na suhem listju bukev
in sonce reže mojo silhueto
v ostro senco na suhi travi.

Samo sedim.
Veter premika krošnje in listje
in liste mojega zvezka.

Rumeni metulj me še najde in sede na bilko.
Kobilica leze po slamnatih brveh.

Gole veje macesna drobijo modro nebo v majhne zaplate.
Bukev je manj toga.
Storži smreke kot prsti kažejo name.

*

Presenetil si me,
stal si tam, kjer te nisem pričakoval.
Vseeno sem te spoznal.
Miren kot skala, na kateri ponavadi stojiš,
si gledal v dolino.
Opazil si me, malo še počakal,
a še preden sem te ujel v objektiv,
si nadaljeval svojo pot.
Vse to v tišini,
kot bi bil prikazen.

Nočna pesem

Nočna pesem.
Noč na pesem.
Pes sem, ki spi.
Kis spij, ne bo bolelo.
Nebo bolj belo.
Bel lokvanj sedi
na vodi.
Edina vodička
vodič kač je.
Kačje seno
je sen noči.
Noč in pesem.

Mini gradniki

Zrele hruške tete Ivane.
Pojem tudi peške.
Poči zrela breskev
in sadje in zelenjava
v borbi z burjo.
Obrezuj! Cepi! Gnoj! Trgaj! Jej!
Čebele rojijo med dišečimi cvetovi.
Prave hruške se ne da opisati.
Te bom fseko, da boš ko paradajz, čuj!

Naslonjenka na naslove

Sedim na terasi Ljubljanskega nebotičnika
in jem sedmo zaporedno rezino
slašičarskega mojstra Benamina Dobrotniška.
Njegovo deko perla, perfekcionizem, pedigree.
Nisem sam.
Za lepoo gre, obsedenost.
Na tvojem vrtu vzhodni Goti, Maji, zver, sarkofag.
Prijatelji, kot vijaki in matice.
Smrt na preži.
Prekleta globalizacija.

} *Srečko Plahutnik: Paralelni svetovi. Ljubljana: Ekslibris, 2014* {

Majda Kočar

Kar je minilo,
Je izpito do dna,
Kar prihaja,
Se še nedostopno odpira
V simbole pretočene dvojne svetlobe.

ZA LJUBIT

pesmi

V temi in ledu

Teci

881 ste sopotnik teh ljudi.

na begu

prevare

Art

Zrcali

DRAMA

Svoboden in radoveden, da lahko raste

Umik v školjko sprejeti
Resnico
znamenja

Prilagodit, ki je ni bila.

Horoskop

Sonce v ribah, v 12. hiši, s konjunkcijo z Luno, nakazuje možnost občutka usojenosti, ujetosti med sanjami in resnico. Blodnjavost, bogata domišljija, beg v alkohol. Iskanje omamljenosti, težko soočanje z realnostjo. Veliko število planetov v Raku poudarja čustvenost, potrebo po bližini, skupaj nagniti veselje in žalost do dna. Možna odvisnost od vseh vrst drog, posebej alkohola, pa v Plutonovi opozicij s sanjavi Neptunom še poudarja nujnost iti do dna, se dotakniti teme, omame.

Konjunkcija Sonce-Luna nakazujeta rešitev v točki prehoda, posebno na mentaliteto prostora oz. nekaterih značilnosti okolja, ki močno vplivajo na subjekt. Kiron v Škorpionu v osmi hiši kliče po globokih, usodnih spremembah.

Najbolje in najlepše se bo pesniškemu subjektu godilo prav v družbi pesnikov in sanjačev, dobro je izkoristiti čas veselja do zgodnjih jutranjih ur.

Pločevinka piva

Ne povem ti, kako mi je ime,
kupljenemu na polici,
med omahljivimi koraki,
išočimi omame.

Ljubim zelena stebila,
male svetlo zelene storžke,
svoje nežne začetke,
(Od Celja do Žalca je ravno polje).

Pod Neptunom in Venero,
pod osončjem zibanja me išči,
v genih očetov, v pijači slovanskih zgodb.
Če mi verjameš, mi ne verjemi.
Če mi ne verjameš – v meni je resnica.
In vino veritas ... v meni tudi.

Ko se penim,
sem del tvoje čaše,
v kateri zbiraš sanje.
(Si ločil peno od valov,
tvoje omame?)
Umetnina tvojega hrepenenja sem,
ko se igraš z mano,
prozorno zlatim.

V meni vidiš svoj obraz,
mnogo svojih obrazov,
preveč svojih mask.
Ko se poigravam s tabo,
ko poplesavam v pijanih črkah,
me ne moreš prebrati do konca,
ne spiti doobličja resnice.

Ko sem tvoj prijatelj in tvoj sovražnik,
ko ti med zibanjem večera obujam spomine,
ne veš, sem jaz, ki ti rišem podobe,
si ti, ki si jih utrinjaš.
Ko te je strah,
da me boš večno pil in ne izpil do dna,
si želiš še eno položevinko.
Preden pobegneš z mano v
sntntn,
be with me.

Stolp glasbe

Slepe vijuge na travnikih
pasejo krave,
da mukajo odmevi Čepovanskih ravníc,
da zaprhutajo veje v meni,
veje v tebi,
ko zavozljam glasbo,
dirigiram v odsotni kretnji.
Stolp glasbe sem,
obelisk zvoka.
Pomirjam te z mirom popoldneva.
V luknjava preročišča, dvojino jezika,
ti kapljam na tinitus,
odmikam te v previsne višave,
ven iz udobja pogreznjenih foteljev.
Prestavljam škrbaste ograje,
da lovijo zrak
kot harfe zvezde velikanke,
ki te srka vase.
Žarki v vijugah praznine
raztapljajo lesenost popoldnevov.
Od vsepovsod letajo trepetavi kolibriji,
ustavljajo svilene premike pavz,
da se diham brez zraka,
v zastale mole tišine
utripam drhtenje.

Voda sem.
Zrak in usojenost zvezd.
Preročišča se utapljajo
v pozibavanje melodije,
znova nagovarjajo nebo,
ritme oblakov,
oboke Boga,
jezik oratorijev.
Us and them, them, them,
Pink floyd ob stodvajsetem obcestnem kamnu
rožnato žene tokove
med listanje
pozlačenih partitur.
Knjiga mladosti sem,
glasba ozkega pokončnega stolpa,
tiktakanje dežja,
začeta stopinja labirintov.
Zapeljujem te
v čase, ki jih še ni,
v čase, ko si že bil.

Voda si,
zrak in usojenost zvezd.

Povsod stoji kak Babilon.

Pesniški subjekt na prehodu

Med prsti žvrkljam
Peno dotaknjenih žarkov,
Zadaj za vonjem poletja
Lovim Bahkusove mite pijanih resnic.
Hedonistične vitice zelenega hrepenenja
Hlapijo sekunde,
V požirkih bršljana
Izmikajoče sence potovanja,
Ki me guga na gugalnicah
Zemlje in neba.
Hodim mimo, čez, spodaj, zgoraj,
Zadaj ... opotekajoče.
Čakajo me za ovinkom, obrazi,
Izmaknjena dvojnost prividov.
Moje žile, napite in pijane
Pa poplesavajo kot muhe trepetavke,
Vsakič z novim trnjem
Norih kapljic.

Kar je minilo,
Je izpito do dna,
Kar prihaja,
Se še nedostopno odpira
V simbole pretočene dvojne svetlobe.

Izpij me,
Preden pogledaš v svojo globel.

Abeedna pesem

(naprej pa nazaj ☺): BEZGOVA MAMICA (Po h. CH. Andersenu)

Ali boš cvetelo,
čakajoč
darovanje
enigem,
fragmente galaksij?

Hoteč imeti
jagodice kesanja,
labode mesečine,
nočno odpiranje
priprtih rapsodij skorje?

Še
to
uvidiš:
visoko
za
žalostjo

žuborenje, zalivanje vodovij,

ugrize temačnih šarenic
Sreče
razpotegneš proti obrazom nežnosti.
Magija lepote.

Kresnice.
Jutro in hrepenenje.
Golobica,
flavta ednine.

Dom časa.

Celjenje,
bližina Absolutnega.

Nizkovelban pastir

Miže iskati spomin
med nagrobniki izmikajočih gričev.

Zmoliti kitaro, eno na dan,
jo namočiti kot skorjo kruha
v vino, v požirek pojočih ciganov.

Poravnati ti favde gubic okrog oči,
s čebeljimi krilci frfotati želje,
dokler te na oni strani časa
ne nehajo peči
vsi čebulni listi pekla,
vsa zaloputnjena vrata
mačehovske dežele rodu,
ki ti je križala kri poezije,
izkričala v nič ukrojeno usodo,
krohot razpokane krivulje krivice.

Reči ti le: kako si?
Ti prižgati regratovo lučko,
izpuliti molčeči plevel blagoslovljene zemlje,

ti vrniti avgust med stegna smrek,
v kamnito vazo položiti rože – kresnice zvezd,
padle iz puščave neba,
kjer jih, nizkovelban pastir,
paseš po poljanah večnosti.

»Prepresti s pajčevino lunina krajca,
zaspati s čipko starinskih prstov«

*Andrej Žigon: Regratov venec,
Celovec: Mohorjeva, 2004*

Nočna pesem

Če gre in golih rok odtrga vrtnico sredi prepadov teme,
če osedla belega konja črnih oči,

če pokončen odpre vrata vate,
če je stolp, falus noči, črno ozvezdij,

za koga bo zamenjava
ženskega v njem, moškega v njej?

Če je anima pastirica njegovih rok
in je animus vse, česar se še ne zna dotakniti sredi sanj,

kako naj ve:
ju prebada trnje vrtnic,

ko na belem konju črnih oči
na prag temnih ozvezdij prinaša pravljico noči?

Sprehajalna pesem (Most na Soči)

Komajda te lahko zapišem,
preveč turkiza je med nama,
preveč razsutih smaragdov.

Vstopaš v razgled iskanja,
v drobnost valovanja,
v mehko maha.
Med pisane čolne,
papirnate zmaje ,
v vodne rože
in korake zastalih dreves
črkuješ poletje.

Preprosto, kot tišino,
te češem v skuštranem koraku,
prehitevam z mravljami,
spuščam v tolmun sonca
vso tvojo globoko vodo.

Šele ko te zamenjam s ptico,
te zadiham
kot nebo nad sabo.

Odzvanjanje

Pametni zemljevidi
ti odklapljajo pamet,
v željo dneva ti rišejo smeri.

Odklopiš poletno žarenje juter,
globoke razglede oči.
Namesto sebe
stopiš na tisto mesto,
v kamnitem jeziku
zidaš obokane vhode bližin.

Poravnaš pesmi,
na ravnini pod tabo
jih kličejo
ravni obrisi cest.

Na mostu preskočiš lepoto smaragdne reke,
daljava hribov
še rezgeta zeleno poletje.

Kamenje pada.
Pazi,
da ti ne ubije upanja!

Jana Kolarič

Ne poznate mojega imena.
Spremljevalka in opazovalka sem.
To naj zadostuje.
Bila sem zraven.

KVA SI TAK ^{popoln bebec.} ?!

SUPER

Skriti **najdražji** Milijonski **Zakladi**

čakajo, da **BOMO PRIJAZNI DRUG DO DRUGEGA.**

SREČKA + ČEK

Prednost

kot je še ni bilo

A kako naj živimo?

trenutki
zgodovine
Usmrтитеv
na svetu

Strategija
ZA INOVACIJE
izziv

Negotova
usoda
100.000 €
LETNI PRORAČUN

Prva dama,

lastnica,

Priložnost za Slovenijo

Hudobna potrošniška družba,

ALI NE?

Horoskop

Pripadniki levov naj v tem tednu pazijo, kaj jedo, ker so nagnjeni k prenažiranju in zato na želodčne težave niso imuni. Njihov problem je teža. Zvezde jim napovedujejo užitke ob polni LUNI in jasno nebo v sferi ljubezni, ki ga lahko kdaj zatemni oblak v obliki vsiljivca ježa. Priporoča se film Trije možje v čolnu, da o PSU ne govorimo. Za kulturno rast. A pozor: past! Pri športnih dejavnostih naj levi raje ne pretiravajo, kajti lov na mačko se lahko konča s pridobljeno prasko ali z zlomljeno tačko.

Potovanje

Ne poznate mojega imena.

Spremljevalka in opazovalka sem. To naj zadostuje.

Bila sem zraven. Takrat, leta 1492, ko je v pristanišču vse vrvelo od dela.

Spremljala sem vsak njihov gib. Roke težakov so dvigale težke zaboje in jih nalagale na ladje.

Kapitan je nabiral mornarje za posadko.

Priprave so bile dolge in naporne.

Spraševala sem se, kaj je tisto, kar jih vleče.

Zakaj v neznano, tja – na rob sveta?

Bila sem skupaj z njimi, ko so ladijski kljuni zajahali valove.

Bila sem družabnica in pomočnica.

Neskončne tedne smo bivali skupaj na krovu, strmeli v zvezdnato nebo,
se borili z morjem, z vetrom, in sami s seboj.

Čas je valovil.

Nekega dne smo pristali.

Pljuskanje plitve vode na obali. Kričanje ptičev.

Brž ko so začutili trdna tla pod seboj, so zakurili ogenj. Razvili svojo zastavo.

Dali svoj pečat Novemu svetu.

Nato so začeli raziskovati, primerjati ...

Vse je bilo tako drugače in vendarle enako.

Ptiči so imeli veliko bolj pisano perje, tako kot ljudje – Indijanci, ki so se krasili z njim.

Enakomerni valovi. Valovi. Valovi. Valovi.

Pred njimi je bil svet, ki ga je bilo treba osvojiti.

Ne poznate mojega imena.

Opazovalka in pomočnica sem.

Slišite ta zvok jeklenih ptičev?
Preskočili smo stoletja. Država se spet zapleta v spopade.
Motorizirana vojna.
Jaz sem tu, da jim dajem ritem. A včasih me je strah ...

Tudi sama se včasih zalotim pri enakomernih, živce parajočih udarcih.
Tok, tok, tok ... kot s kladivom po kovini.
To so vendar otroci.
Pa ne pri igri. Otroci morajo delati v »potilnicah«, suženjskih delavnicah, kjer nastajajo novi proizvodi. Za novo požrešno družbo.
Robotizacija.
Človek – robot.
Novi svet doživlja svoj razcvet.
V daljavi je slišati rafale strojnic.

Pozabila sem, kako mi je ime. Ne vem več, ali sem glasba ali vojna.

Pred srečanjem s Sočo

Ambicija
brez
cilja.
Črepinje
dni.
Električna
fanfara
grmi.
Hočem
identiteto
jelke,
ki
lubadarju
morilcu
ne
odpusti.
Poletno
rastlinje
stekleno
šumi.
Tolmina
umetnina
v
zenu
žubori.

Želim

Želim
zvok,
vsak:
ubog,
tudi
širok!
Samosvoj
recept
ponujam,
oprosti,
no!
Malo
lepote,
košček
joka
in
hipec
genialnosti
facebooka.
Enkratna
določenost
čarobne
coprnije
brez
aditivov.

Grudnica 3/ i

Odklop načrtovan, koordiniran ...
Zbežati od rutine dni se trudim.
Kokot, to jutro s petjem me ne budi,
spomine sončne za čas zime zbiram!

Srcé ima Grudnica v zelenih grudih,
na pašnik vabi svoj dajalke sira,
meščanu, ki ga lomi krč nemira,
tišino in sidrišče varno nudi.

Razgled z zelo visokega balkona:
je tisto ldrijca na dnu kanjona?
Brenčijo muhe krog razgrete kože,

ko ozka pot prebija se skozi šavje.
Pozdravljajo me nepoznane rože,
za čaj pozimi in za duše zdravje.

Ujeta v verze vije se kolona ...

Grudnica 3/ II

Zbudila nisem te v prerani uri,
pustila dlje kot običajno spati,
a zdaj srbijo pasji me podplati,
želim znoret' se na planinski turi ...

Na kožo pisano imam nalogo:
prinesti palico, ki bo za dračje.
Vuf, sladki vonj sledov družine mačje!
Lahko vživim v strašila mačk se vlogo.

In tam, v kraljestvu najmehkejše trave,
predajajo se soncu rjave krave –
zelo so videt' zadovoljne, zdrave.

Pri tabornikih svoj imam prostorček:
postavili so lastni mi šotorček.
Jaz, mestni pes, postajam fan narave!

Grudnica 3/ III

Ne ve se cifra, kakšna je višina.
Samota je glasnejša kot na barki
in prej dosežejo te sonca žarki.
Odmaknjena od hrupa je dolina.

Brenčé žuželke, nevsakdanji mir je.
Razdaja zemlja dar svoj kot v oazi.
In rože vsepovsod so. Razen v vazi.
Tu srečaš le električne pastirje,

izginili so tisti s pal'co v roki.
Je kraje te slavil goriški slavček?
Po rebrih ne šumijo več potoki,

zrak diha mir (sicer mu poje navček).
Živiš počasi ... Nič ne boš zamúdil.
Smrt lepa je, če v Grudnici te zgrudi.

Čakam

že dolgo nisem tuširala psa.
počakala sem na dež.*
že dolgo nisem prebelila sten,
v kotih pod stropom sivijo zametki plesni.
že dolgo nisem plesala na svetlobi,
štopala avtomobilov,
potovala v tujino,
brala v originalu znamenitih pesmi.
že dolgo dolgo se nisem prepustila rokam frizerja,
čeprav vem,
da bi bilo nujno skriti sivino.
pojedla sem sonce in čakam.*

} *Barbara Jurič: Iskanje hrane.*
Ljubljana: Mladinska knjiga, 2013 {

Krasna si, bistra hči planin (v Mostu na Soči), sonet

Le rahlo je nakodrana gladina,
val z valom je zaplesal nežni valček,
kot bi narisal vzorec gozdni palček,
da v njem se prezrcali pokrajina.

V ta raj prispeš – izpraznjena lupina.
Drevesa stara vključijo te v krog ...
Vprašanje vnovično: obstaja bog?
Le glasba sinjih tonov. In tišina ...

Prihajam, reka, tiho ti naproti,
vsa modra si – kot je rdeča Istra.
Hvaležno čudim tvoji se lepoti:

tako globoka si, a čista, bistra ...
Saj si pod varstvom kakšnega ministra,
da kaj te ne uniči po pomoti?!

Nočna pesem

Nočni sonet

Ko pade mrak in noč oblake kodra,
potrkal JEŽ na sovina je VRATA,
izkušena beseda nje je zlata,
vsi pravijo: učena je in modra,

na pravem mestu, itak vedno prava.
»Prerokovat' znaš kakor Meta Malus.
Veš, sova draga, 'mam napačen FALUS;
pomagaj, da mi rata ZAMENJAVA ...«

je rekel in pokazal svoj izrast
v od lune senci, ki jo meče HRAST.
Se sova je potrudila res močno,

pogledala pod ježeve bodice,
nato obiskovalcu lastnoročno
kondom dá – iz kostanjeve ježice.

Odzvanjanje

Požeruhi, sonet

»Še sreča, da sva jih našla pred zajci:
ti jurčki so orjaki korenjaki,
pripravila jih nekaj bom v omaki,
obnesejo se tudi skupaj z jajci ...

Do vrha sva napolnila košari,
že zjutraj na pohod sva se podala,
najdišča gob, gobanov poiskala;
zakaj potem si slabe volje, stari?« –

»V gozdovih naših je obsedno stanje,
oglej si ta objedena drevesa!
Na dlani bo odgovor na vprašanje,

kdo skrtil se je v lubadarjev telesa!
Začel verjeti sem v reinkarnac'jo –
polit'ki so lubadarji za nac'jo!«

} (soneti na karikature Aljane Primožič Fridauer, objavljene med Odklopom) }

Meteorski dež, sonet

»A spremljaš kaj olimpijske izide?
Ni slaba ta reprezentanca naša,
že s tremi se kolajnami ponaša,
mogoče pa še s kakšno domov pride ...« –

»Jaz tudi barko vozim skozi ride,
in moje vožnje so briljantno vztrajne,
pa mi za to nihče ne da kolajne.
Poglej te perže ... hik, no ... perzeide:

vso noč že štejem zvezdnate utrinke.
Če Kura bi dosegla njih učinke,
odličij bi bilo kot zvezd število,

kolajn bi imela, da bi se kadilo,
in ne ...hik... kakor zdaj – za prvo silo!« –
»Ne sanjaj več, raj' primi za ... krmilo!«

Turistični paket, sonet

»Poglej, poglej pošiljko to prekrasno!
Dve leti trgam že jetniško rjuho,
za zjokat' 'mamo enolično kuho,
pa žena mi je dala kračo mastno!

In ti? Kaj našel v svojem si paketu?« –
»Sem rekel svoji, kmalu da moj god je,
in mi poslala tole je orodje:
regres – če metaforično je vzeto!

Pomeni, da dopust bom vzel v poletju,
lep, dooolg ... In to kar hitro po sprejetju!« –
»Kako lepó! In vse, kar sva dobila,

si bova kakor cimra razdelila!
Ko slastna krača fizično dá moč ...« –
»... odpre ta pila okno nama v noč!«

Kdor čaka ... (govori Marija), sonet

Ni čas za vnebovzetje za Marijo!
Da zdaj ni najprimernejši trenutek,
mi šepetata notranji občutek
in tale listek: »Vsi odšli smo v Rio!«

Moj Sin se briga za rokometase,
nabrusil Duh jim met je in korake,
da včeraj so premagali Poljake,
a Oče pazi na ostale naše ...

Brez reda raj! In brez vratarja Petra!
Nedoumljiva so mi pota božja,
težkó razumem te konjičke moške,

ni ženske roke, da poreže stroške ...
Res skrajni čas, da ena dá jim vetra!
Ko pridem not', bo druga pesem! Strožja!

Jože Kos Sine

Lastovo, Somrak
Nad otoki rdi Jutro
Smrt je bujenje

Mini gradniki

Leposlovna smola

Mol ni božji volek. Pa tudi molek ne. Sposoben je namreč krepkih molitev. In kakopak kozjih molitvic. Če ga hoče kdo izkoristiti, je za slednje pravi molzni stroj. In da vidite, kakšna molža je potlej to! Glorizona! Magnifikantna! Pomol v vnebovzetje! Spodmol odsevov stvarstva! Da se pred njim takrat vsakdo počuti kot nepomembna molekula. Ali sramežljiva bogomolka. Ki marljivo vadi, kako v trenutku obmolkniti. Še več: v jakosti glasu postati molska masa nič. Docela tih molk, skratka. Prečiščen, diamanten. Najtrdneje molekularen. Tak, da ga lahko mirne vesti poimenujemo biserni zamolk. Ali molčanje par excellence. Kdor hoče takrat pomagati molčati, je povsem odveč. Svoj molovski način si lahko takrat nekam zatakne. Tudi moledovanje mu prav nič ne bi pomagalo. Kajti zamolčanje, s katerim je takrat soočen z nasprotnikove strani, je neizprosno.

Naslonjenka na naslove

Lastovo, Somrak
Nad otoki rdi Jutro
Smrt je bujenje

} *Admiral Mahić: Vozni red ljubezni. Maribor: Založba Pivec, 2011* }

Sprehajalna pesem

a) haiku, napisan malo pred odhodom na Pohorski odklop 2015:

zor se razgrinja
mavčica v rosi budi
zamisel zori

b) fotomontaža z naslovom "Vtis izhaja iz srca", izdelana na osnovi posnetka kamna, fotografiranega med sprehodom tekom drugega dne Pohorskega odklopa:

Vragolinka in vran

Vrágo-línka vre na plan,
klopote-klééé, klopote-klóóó.
Krili vran si levo stran,
krakate-krééé, krakate-króóó.
Krili tudi desno stran,
o-joj-joj-jóóój, jej-hata-jéééj.
Dve nerodi brž v štrbunk,
br-br-br-brrr, mraz-mraz-mraz-mráááz.
„Daj takoj brisačo sem!“,
pok-pok-pok-póóók, pek-pek-pek-pééék.
„Ti pa moker tukaj stoj!“,
he-he-he-hééé, ho-ho-ho-hóóó.
„Jaz brez kapelj bom takoj!“,
suha-ha-hááá, lepa-kras-nááá.
„In popeljem te domov!“,
klopote-klééé, klopote-klóóó.
„Kral boš veselo spet!“,
krakate-krééé, krakate-króóó.
„Nič več moker, nič togoten!“,
dindrli-dííín, dindrli-dááán,
he-he-he-hééé, ho-ho-ho-hóóó,
jucen-bum-búúúm, žlu-fran-bim-bááám.

Prilika o vznesenosti smrekovih vršičkov

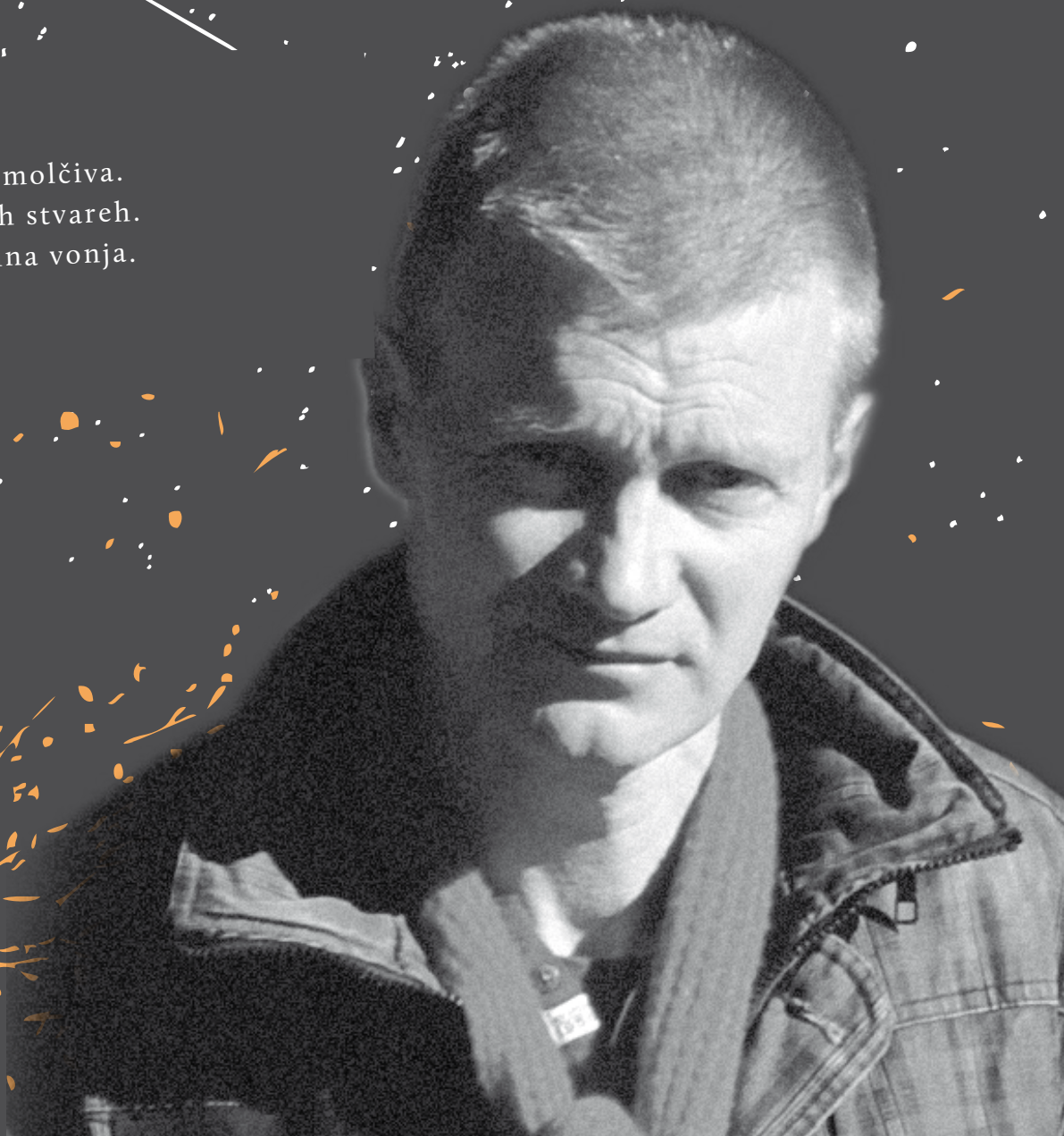
Smrekovi vršički se igrajo igrivost,
polni so notranjih ognjev,
začasnega odvozljanja z vlaknenih spreg,
polni so razbistritve v svetlečem soku korenin
in do vrha opiti s sprehodom v tišini.

Potok boža razbeljeni kamin,
medtem pa, glej-ga-zlomka, gams izgine kot kafra –
prav enako kot škandal v 'Koči ukročene reke',
ki je še hip nazaj smrekove vršičke osuplo spraševal:
„A ste videli močerada v kopalnici?“

Njih odgovor zborni se glasi:
„Videli, videli! Slišali, slišali!
Pa ne le njega!
V noči mokrócvetečih rožic poezije tudi to,
kako luna sije, klad'vo Notrdamskega zvonarja bije!“

Jurij Kunaver

Zjutraj enako molčiva.
Molčiva o istih stvareh.
Enaka sta najina vonja.

Mini gradniki

Zadnjič sem, zaziban v sen, doživel naslednje:
Ponosen na senco je pripravljaj prosene jedi. Osenčen
senilen možak z rosno steklenico piva v roki ga je
s senika opazoval. Tam je bil samo začasno, počasi
bi moral dol. Jasno, nejasno? Toliko kot beseda
senriu. Še vedno v glavi senilen, v nogah pa precej
lesen (popolnoma oleseneti bi bilo še za kuharja
presenečenje), se je zavlekel pod krasen senčnik.
Sedma sila osenčenja-zasenčenja ga je prevzela do
zadnjega vlakna.

Nočna pesem

Večer je podaljšek dneva,
jutro podaljšek noči,
večer kot zavetje po begu
in jutro odsevajoča gladina.

Skrivaje vdira kaos povednosti,
spužvasti možgani, križ na gori,
nori, nori, nori, nori,
spuščene rakete z dometom noči.
Padanje v nezavest,
vloženo v kozarce teme.
Spet nočna pesem
koti ostrgana jutra.

Naslonjenka na naslove (Ifigenija Simonovič)

Odrpte rane Gosi
Zimska noč Maslene oči
Osišče Približevanje bližini
Na preži Kako se dajemo dol
Pupki Krtica Jata
Kaj se je zgodilo?
Ena v nič V črno, še enkrat
Zrcalna Hostija Obiskovanja
Zamahi Luske Zamahi
Režija Metastaze
Izstop.

*

Rada ne bi bila
Obraz Razlike;
Porozna Kadar se vprašam
Ne vzeta ne vrnjena
Hruška v steklenici Nenehno na poti
Bila sem punčka takrat

*Ifigenija Simonovič: Kasneje. Ljubljana:
Mladinska knjiga, 2013*

Negacija pesmi (Ifigenija Simonovič, Uspavanka)

Budnica

Zjutraj enako molčiva.
Molčiva o istih stvareh.
Enaka sta najina vonja.

Ko kreneva, sva razprta,
kakor da bi morala
kar naprej padati.

Negacija pesmi (Ifigenija Simonovič, Kanja)

Uspaval me je pričakovani krik kanje.
Bel oblak. Zadnja strela. Brez toče.

Prinašalka me je pustila v brezvetrju,
rajši kot da mi vsadi srce.

Sprehajalna pesem

pet od osmih
nosi naprave s seboj
uokvirjevalci, lovci na detajle
digitalno analogni hibridi
androidi
in preostali trije: samo svinčnik in papir
izrinjeni na rob smučišča
čakajoči na milostni strel bliskavice

Ritmična pesem

Zadnji valček v Parizu

En dva tri, dva dva tri
Vsi bi imeli
in vsi bi bili
bi bi bi
bi bi bi
imeli počeli
spočeli začeli
bi bi (tlesk)
bi bi (tlesk)
in en dva tri
dva dva tri
tja v tri dni
stop!

Tam-tam

sem ta in ta
ta in ta
ki tu in tam
poropotam
na ta tam-tam
na tam-tam.

ti na tam-tam
na ta tam-tam
tu pa tam
zaropotam.

in ti – pa ti?
pa ti – ti tam?
ti ropotam
ropotam
na ta tam-tam?

tak tu pa tam
če ti ga dam
če ti ga dam
tak tu pa tam
tu pa tam?

pa ti ga dam
ti dam na dom
na dom dom dom
dom ti ga dam!
tvoj dom

da tam
bam bum bum bam
bam bam bum bum.

in ti tam sam
na ta tam-tam
bam bum bum bam
bam bam bum bum.

ti tum
jaz tam -
mi tim.

mi tum
mi tam
na en tam-tam
na dva tam-tam
poropotam
tu pa tam
tak tu pa tam...

Pesniška razglednica

Draga botra!

Prejmi lepe pozdrave s Pesniškega odklopa. Tukaj imamo mrzlo vodo in Tineta, ki lepo skrbi za vse nas. Lulam kar pred hišo, v prisotnosti lune in zvezd. Zadnji večer smo vsi bobnali in nekateri igrali pantomimo, pri čemer smo ugibali naslove knjig. Pil sem tudi domač teran in se zaljubil v ajmoht, ki mu tukaj pravijo obara. Lep pozdrav še enkrat in pozdravi vse domače. Kmalu nasvidenje!

Jure

Alenka Mihorič

Žareči bolid
pada proti severu.
Molčanje lune.

Kako se bo vse končalo?

časovni stroj v glavah
pregrada **obstaja zunaj**

Vseprisotni
so odkrili MOČ

RETROSPEKTIVA

najboljše **korenine**

NEVIDNA SILA JE BILA
NA SLEDI
mačkam

ISKANJE človeka
prinaša
le hitra sporočila

SO se razblinile
v pesku

Vsak trenutek
ima POT

KOMBINACIJE
Nam mežikajo

razlogi postajajo premajhni?

Verjeli so v možnosti

Kako spoznati
Prihodnost?

A Bog ustvarja **luknjo**

Strah
pred vsemi
naredi Nova imena
za isto ceno

Meja ni več
Zbogom, **ČUTI!**

ČEPOVANJ, 13.8.16
ALENKA MIHORIC

Najdenka – pesniški kolaž

Pesem z izbranim pesniškim subjektom

Še premražena od jutranjih sap
se poda na potep po dolini;
sliši oddaljeni lajež
in z mehkim cofom odzdravi
zvedavim pogledom mačjih mladičev.

Gre skozi kraj, kamor pripelje
samo potujoča trgovina,
mimo skalnih usekov, kjer sršaji lovijo
svetlobo po kapljicah
in pocvetava zadnja homulica.
Na obzorju opazi gologlavega Velikega Bogatina
in v globeli rečico, ki teče v napačno smer,
a je kljub temu ldrijca.

Vzpenja se mimo ledin
in obronkov s cvetočimi kostanji;
vidi zoreti jabolka, ki bodo končala s cimetom
v neki zimski pravljici.
Oddaljenost v času in prostoru
se zbira v obcestnem poštnem nabiralniku,
a ona ni tista, ki zamuja.

Navduši jo neokrnjena tišina Grudnice,
tišine, ki jo tu in tam prekine
zablodeli motorist ali kolesar,
včasih tudi avtomobil iz dežele,
kjer je davno tega ustvarjal
avtor njene najljubše knjige pripovedk,

} *pesniški subjekt: kapa,*
taka pletena s cofom {

v časih, ki so dogoreli kot vžigalice
v eni od njih.

Le kaj iščejo tu, med frfotajočimi okarji?
Občutek, da svet ni popolnoma raven,
da še nekje obstaja neobdelana gruda,
kjer se še sliši brenčanje muh trepetavk
in se bo kmalu oglasil božični zvon?
Da bi v kleni slovenski duši našli drobec
svojega nekapitalističnega jaza?
Da bi videli oreh in lipo z vejo v veji?
V sebi začutili vonj divjega korenja
in materine dušice,
nežen in topel kot najmehkejša volna?

Vrne se brez strahu,
da bi obvisela s kljukico obešena na vrvi,
in si zaželi, da bi vedno lahko
tako svobodno opletala s cofom
po taktu vetra.

Abeecedna pesem

April brez cvetja.
Čakam, da energija fontane
grenke hlape izdahne.
Jalove kače lezejo mimo nasprotij.
O pomenu resnic
sodiš še ti, ubogi vran!
Zakaj živim?

Žvenket zrcal.
Vidim utrinke trhlosti.
Ščebetajoči sršenarji.
Razrasle perunike
odganjajo nečimrne misli.
Ljubim krogotoke jutranjih izžarevanj.
Hočem gore fikcij.
Embriji dvoživk
čutijo ciklično brbotanje
alkimije.

Pesem za vsa iskanja

Iščeš veter, ki ohlaja
vroče lice, žgoče nade,
da obup – plenilec raja
se razblini, v nič razpade.

Iščeš prejo, z njo bi stkala
perje za molčeče ptice;
košček sebe bi dodala
med zasenčene vrstice.

Iščeš močno energijo,
ki bi v tvoje žile stekla,
da črnine, ki tam ždijo,
v žive barve bi oblekla.

Iščeš tiste nore vonje,
ki ponujajo jih trave.
Ne zbezljaj, ustavi konje,
da ohraniš misli zdrave!

Iščeš žalost zamolčano,
ki globoko v tebi skrita
zadržuje presejano
bol, ki vztraja vse do svita.

Če počakaš, morda z leti
več ne bo se treba bati,
pesem mogla bo zoreti
in boš nehala iskati.*

} *Lidija Brezavšček: Nič ali skrivnost pesmi.* {
Ljubljana: založba Maks Viktor in Velike
Lašče: ZRU, 2012, str. 104)

Don't let me be misunderstood

poslušam odseve na svoji gladini
vrisk jaza se potaplja med turkize
ko rastem iz dna
hladam za zrakom dokler ne dojamem
da lahko diham tudi vodo
lahko če le hočem
vdihavam vodo
s svojimi nevidnimi škrigami
ki se širijo in ožijo
kolikor se prepustim
le kadar me kaj vznemiri
postanem smaragd
ali celo žad
takrat nikogar ne spuščam vase
ne oprime se me noben dotik
blato ne prodre
niti milimeter pod moje luske

v spominu hranim nevihte soočenj
ko so mi govorili o neki resnici
ko so iskali načine
da me zbrusijo v prah
a še vedno se lahko potopim
v katerokoli stopnjo trdote
prilagajam se bregovom
ali jih spodjedam in rušim
jih odžejam in nahranim
ali pustim
da se zapletejo v lasulje samote
diham lahko vse
celo zublje gorečih kamnov
ki razum spreminjajo v paro

Nočna pesem

Žareči bolid
pada proti severu.
Molčanje lune.
Noč se ne boji vzdevkov,
ko se prvi krajec zatakne za smrekov vršiček,
medtem ko pripenja zvezde
na žametno črtovje nočne pesmi.
Noč se ne boji potokov črnih ženskih las,
ovitih preko ograje.
Škornji hodijo po stezi potih,
misleč, da so copati.
Noč se boji ognjenega meteorja,
ki jo raztrga na pol,
čeprav še ni polnoč.
Sova vznemirjeno zaprhuta.

Ritmična pesem

Žabčeva izštevanka

Zjutraj slišim vrabca peti
čiv, čiv, čiv,
kaj boš kuhal, saj krompir je
gnil, gnil, gnil!

Repin lonec si bom kuhal,
kvak, kvak, kvak,
nanj ponosen mlad je žabec
vsak, vsak, vsak!

Ko s kuhalnico sem bil svoj
boj, boj, boj,
stara štorclja me je snedla,
joj, joj, joj!

Naslonjenka na naslove

Molči, ko štorcljajo brezobzirni koraki!
Za vse boš plačal,
rumeni veter.
Kdo ti bo svetil na poti skozi noč,
tihan škrebetavec?
Bela podlasica?
Ubijavci kač?
Mrtve stvari?

Spusti me iz škripcev,
igra besed in tišine!

} Iz zbirke Daneta Zajca Kepa pepela {

*} Dane Zajc: Kepa pepela. Ljubljana:
Mladinska knjiga, 1984 {*

Odklopljeni

Izgubljali smo se v razdaljah
jesenskih senc in kažipotov
v mreži pohorskih cest.
Sprejela nas je domačnost,
pogreta z ognjem v kaminu
in dišečim kostanjem v skledi.

Luna in zvezde so vstopale v pesniške duše
in nezavedno spreminjale v zavedno,
prižgale so notranje ognje
za povezovanje v ozvezdja besed.
V prečnicah dotikanj spomina
na življenja babic in dedkov
smo odkrivali toplo vodo
v loncu na plošči štedilnika na drva.
Svilo tišine je kodral zvok
žuborečega potoka v bližini,
misli so lahkotno prehajale
skozi igrivost podajanja listov
z zapisi razsejanega življenja.

Poglele trave, posrebrene od jutra,
so zahtevale sprehod v tišini.
Med olistanimi vejami dreves,
žarečih v soncu zlatopisja,
je tekla mrzla voda, še nevkljenjena
v lastno prosojnost.
Šele ko smo se odklopili
od svojih strahov in lažnih fokusov,
nas je obiskala razbistritev
in nam šepetala o obstoju
časa izven časa.

Jesenski sprehod

Skoz' mlado smrečje vodijo koraki,
med vejami so žarki nagajivi;
zlatijo kamni se, prej temno sivi,
ježice se režijo v blatni mlaki.

Oziram se na zlate baldahine
zavedajoč se vseh lepot življenja.
Želim si še potočkov žuborenja,
mladosti, sonca in srca vedrine.

Žal mrtvo listje ne razume svišča,
ki mar mu ni za mraz in prvo slano,
odeva cvet v razkošno spet modrino.

Začenja čas drugačnega se blišča:
v belino bo vejevje prazno vtkano
in led potoke vklenil bo v tišino.

Franci Novak

Plameni so glasbilo nevidnih
zračnih prstov, so strune
harfe, upočasnjene v gibu.

DRUGAČNA
REPUBLIKA

Divji ritem

alternative

Namesto smodnišnice

Slikovite poti **V**srce

Simboli Zaljubljenca

ki jih ne izslediti Profesor

Dnevi sladkih improvizacij

Posebna telesnost Poplav

Zlatokopi glasbe

ljubim te

(Meta)fizika risov

Inaktivni postopki

Maske

Kritična refleksija

Ke Vsakdanizdelki

Abeedna pesem

Apostrofa:

Boš

Cenil

Čas

Dneva,

Elegijo

Figovca,

Govor

Hribov?

Impresijo

Jasnine,

Kroki

Listja,

Motiv

Novega

Obraza,

Poosebljenja

Ritma

Sveta?

Šelestenje

Tristiha.

Utrip

Verza.

Začetek

Žetve.

Pesem z izbranim pesniškim subjektom

Hodiš, končno zunaj, stran
od visokih steklenih stavb; hodiš,
gledaš, lahki beli stoli slonijo na hrapavih
zidovih, priprta vrata vodijo
v hladne sobe, vijugave poti polzijo
v obilje zelenja, mačke na dvoriščih
se ljubkujejo s sencami. Svetloba
se pomika skozi vso deželo
v naraščajočih valovih, le vonji rož
ostajajo v valujočem zraku
kot nobena govorica. Listi, a ne
listi drugih knjig, se ponavljajo
v neštetih oblikah, a nobenega teksta
ne nosijo, vezani so le v platnice zraka,
pripeti na lahne vejice in
stebila, vedno pripravljene na spust
v visoke trave.

Toliko stvari nosiš. Toliko črk. Toliko
besed, takšno težo nosiš v pljuskanju,
premikanju sveta okoli sebe, kot da si negibna
znotraj v sebi. Čakaš, a lise svetlobe na zidovih
starih hiš se ne oblikujejo v nobene
črke, besede, stavke, v nobeno govorico,
tu nimaš dvojnika, ki bi ti govoril, ne
zrcala v svetu rož in dreves, zato
ležeš pod drevo, s svojim hrptom se
nasloniš na korenine, na hrapavo skorjo,
vračaš se nazaj, k skrivnosti debla, ki je
onkraj besedila, ki je onkraj
tvojega imena.

} *pesniški subjekt: knjiga* {

Avtorjevo branje pesmi je posnel in ustvaril
[glasbeno podlago](#) zanj Dan Grešak.

Odzvanjanje (variacija na Ognjeno pesem)

Z gorečo palico sem narisal obraz iz nekega drugega časa. Ne morem obenem mislit na čas in na besede.

Plameni so glasbilo nevidnih zračnih prstov, so strune harfe, upočasnjene v gibu.

Suhljad se potaplja v zublje kot v prvo veselje in prihaja ven s pepelnato obleko.

Vračam ti žerjavico, Prometej, da si na njej spečeš kruh ali zvezdo.

Ogenj ni nobena metafora, je hip zvezde v moji dlani, s katero si prižigam čik.

Ogenj briše supernove. Ko bo konec vesolja, bo ostala le črna bunkica na buciki, zapičeni v žametno blazinico, ki jo bodo babičine roke odnesle nazaj v skrinjico. Takrat si bo babica natočila žganja in zaplesala s plameni.

Satelit sem, nimam lastne svetlobe, bolj se oddaljujem, manj me ogenj osvetljuje.

Dim se dviga v Saturn, Mars in Antares, če petkrat podaljšaš stranico Velikega voza, prideš do Severnice, kjer lahko zakuriš nov ogenj. Tam vidiš, da so zvezde premikajoče se iskre v kotanji vesolja in da je nekdo zakuril že pred tabo.

Željko Perović

in potem nič besed,
tudi pri odhodu ne, koraki
pa so ostali tam kot
toliko krat tam in tam, kot
na dvorišču tistega doma

Ognjišče

vetronom v žilah je pogнал
zelenenje, letošnje vrabce
je že grel puh jader, ko si,
z njihovim dihom v svojem,
spet prišel k slapu, ki prši
z granitnega čela, Skalca,
koliko duš si že uročila,
oči napojila, si mrmral
ob tobačnem kadilu in zrl
v svetišče z belo kopreno,
in potem nič besed,
tudi pri odhodu ne, koraki
pa so ostali tam kot
toliko krat tam in tam, kot
na dvorišču tistega doma,
kako se mu že reče, ki si ga
zdaj zopet obiskal, kjer ste
uročenci doživljali ekstazo
v lirskem odklopu, in znova
ugotovil, da tisti ogenj tam
še vedno govori

Tea Plesničar

plima je prekrila
razbrazdano mivko
in papirnati čolnici plujejo
proti obzorju
k tebi

Skrito

kje se skrivaš
boginja vseobsegajoče lune
ki poješ med mesom in kostmi
plima je prekrila
razbrazdano mivko
in papirnati čolniči plujejo
proti obzorju
k tebi
poljub tvojega vdiha
izenačuje porušena razmerja
mnogo vetrov je utonilo
v tvojem vrtu
prižemi me vase ter preobrazi
na odprtem morju

Lidija Polak

tišina se lušči
s socvetji korakov
v šepet

Sprehajalna pesem

preden čas strezni

preden čas strezni
leskete barv

skozi slečeno bukev
padajo
z grozdi svetlobe
v mahovje
s šelestom

izpod vek časa
kipijo potoki
oči
in obrazi

tišina se lušči
s socvetji korakov
v šepet

med osutim macesnom
segaš
višnjeva v pesem

zdaj si zlato rumena
rdeče rjava
uvela

potem boš bela

Nočna pesem

molekula odklopa

noč
in hladno starko ki je segla v tišino pohorskih gozdov
para smeh
trga luč
poka kot kostanj na žerjavici odklopa
dišeča
med ljudmi utripa

Ana Porenta

Senca curlja
med reže sonca.
Mislim svet.

Motrenje

Rebrinec, konjska griva, detelja.
Starka dušice nabira.
Plahi tek srnjadi preko pašnika.
Človek pije iz izvira.
Kleči pod slapom hudournika.
Starec se v breg ozira;
skedenj, svisli, kašča, kamrica.
Senca skozi laz prodira;
Idrijca, Podrta gora, Grudnica ...

} *pesniški subjekt: nemir* {

Drobci

I.

V zrklu gnezdi
ebenovina spomina.
Je odsev, privid, pripev?

II.

Svetloba se križa z lučjo,
odskakuje,
bledi,
zdrsne v trikotnik obale:
vdolbina,
prodornina,
naplavina.

III.

Kalejdoskop.
V njem ptica, roža, krošnja, perje, mulj, trstika, zel.
Zvenenje v koži potoka.

IV.

Trkljanje časa v bobniču pozabe.

V.

Senca curlja
med reže sonca.
Mislim svet.

VI.

Posipanje.

VII.

V drob se slačim.
Kolesa mladosti:
razpoke, ožine.
Prevali staranja:
zévi, sivine.

Znotraj utripa minljivo srce.

Abeedna pesem

Ali bom cenila črke
dvojine, ednine?
Fragmentarno gorim.

Hočem imeti jezik,
ki liže misli na
okencih prijateljstva,
redči steljo šumenja,
tišine,
ujetosti
v zrcala žužnjanja.

*

Žebrajoč zvok v ustih.
Trubarjevo šepetanje.
Slišim reprizo protestantizma.
Oporekam novim molitvam.
Ljubim klic -
jedrnat in hiter!
Govoreče freske evangelija.
Danes čakam
cunami besed!
Abeedarij.

Trenje

Opustošena sem od izrekanja: veslo, skorja, škrge, boja, zamah,
zapestje, lom, oko, čoln, sotočje, jez, mlakarica, odsev, rob, zavetrje,
breg, skodelica, žganina, šarenka, ločje, val.

Oblizujem dlake.
Brado imam in pijem pivo.
Lajam v korake.
Zibljem se na ograji,
pri tleh me s Soče čese zrak.

Glas vode je zalit s piškoti, črički, pokljanjem, klici, govorom z obeh
obal, laježem od hiš, odmevi, brnci motorjev, šumenjem v krošnjah,
hojo po obrežju, trkljanjem kamenja.

Tesnobno se razlívam vase.

Je po dnu plitvine mulj?

Nočna pesem

Noč

Lunina svetloba
skače čez skale,
žubori v preskokih,
se megličasto odbija,
zamolklo klokota,
zadira se v kamen,
se peni,
teče,
teče,
teče ...
vzneseno brbota.

Polica

Vse knjige so s hrbti obrnjene v praznino
in s platnicami zlepljene druga na drugo.
Žulijo jih oznake, kje so metafore, metonimije,
palindromi, aliteracije, poosebitve, umolki
in plejade vokalov.
Poetološke pesmi kar naprej menjajo mesta.
Drugače je s tistimi o staroletnicah,
vzpenjanju in psih; izmikajo se dojemanju.
Koreni, kamni in križi v vratih
zamenjave postajajo falusi.
Razkoračeni nad subtilnimi vdolbinami,
jamicami in dlanmi predirajo tkanino pomena.

Večer

Ko bo zapredla noč,
bomo preglasili strm
potok ob hiši.
Kovinski srčki se bodo
poljubljali na mrežah oken.
Bdeli bomo
do zadnje kaplje teme.
Pesmi se bodo cvrle ob peči,
nam kapljale od ust,
se zlivale v kozarce
in izdirale iz grl.

Barbara

Sem, kakršna sem
Srečna sem

V mojo hišo
Ta ljubezen, Barbara

Tem slabše, Barbara

Obup sedi na neki klopci
Zvočni krst
Ko se je začela vojna
Barbara, Toliko gozdov
Kri in perje
Zapravljeni čas

Ko je Bog
Trkanje
Sporočilo
Ustrelitev
Bdenje

Živi pesek
Izdana zaljubljenca
Vojna

Ko je življenje ogrlica, Barbara
V mojo hišo
Otroci, ki se imajo radi
Vrt Čudesa svobode
Nič strahu

*} Jacques Prevert: Barbara. Prevod
Aleš Berger. Ljubljana: Mladinska
knjiga, 1986 {*

Petra Skušek

- Utopija je držati skupaj,
ko razpadaš v tisoč tišin.
Poezija je odvod tišine.

DILEMA 1

TEKMOVANJE

TELO PROTI možganom

24 ur na dan

DILEMA 2

POIŠČI PAR

par

nočna mora

nočna mora

cirkus

brez konca

RAZSTRELI VSE OVIRE

prešuštvuj!

Večji samec je boljši

iz kateri vrste

bolj vroč

Ste vedeli, da ...

Videz vara

Podiranje

preprogramira možgane

Preboj

Uspelo mi je!

Kako delujejo

skupni

možgani

bližje zvezdam

jaz in ti

Kenčno prava

ZADETEK V POLNO

ZADETEK V POLNO

LOGIKA DOGNANJA

proti

ZNANILKE POMLADI SO

ljubljeni

SKRITE BESEDE

miru

Pa še to

Prednost je v tehniki

Predsojckov se lahko znabimo

Najdenka – pesniški kolaž

Laško

Ne maram Svetokriškega, rad berem Bukowskega,
ne maram šaha, dobro se podam k nogometu,
ne silite me k školjkam, poročen sem s slano presto,
ne pričakujte, da vam bom razkazal Nebesa,
to počnem le, kadar sem v dobri družbi,
nimam zgolj dobrih lastnosti, preveč
dajem in se hitro izčrpam,
nimam samo slabih lastnosti, spočet sem
v dolgoletno tradicionalni pozi,
ne maram zimskih juter, raje imam poletne večere,
ne maram klasične glasbe, raje imam divje ritme,
rad imam ustnice in ne maram Uniona,
rad imam družbo in ne maram dolgčasa,
rad imam zabavo in ne maram zdravnikov,
rad imam tarok in ne maram toplote,
rad imam Oktoberfest in ne maram otrok,
ne kličite me peneči špricer,
jaz sem od glave do pet - priljubljeni Štajerc.

Skupaj

Razbrazdan kot montpelierjski klinček

čakaš množico klepetavih črk.

Utopija je držati skupaj,

ko razpadaš v tisoč tišin.

Poezija je odvod tišine.

Pohorje

Stojimo kot Stonehenge,
pet premrlih pesnikov.
Eden glasno razlaga.
Ozvezdje ovna ni markantno, sledi mu ozvezdje bika ...
Kaj so majhe zvezde v skupini, ga vprašam.
Plejade ali pa hijade, deževnice,
skuša omejiti vesolje izbire
in smo veseli, da govori,
da nas ne bi odneslo predaleč,
predaleč iz varnega zapečka razuma.

Slana

Slana je barvna slepota oktobrskih večerov.

Vesna Šare

zamolk preži z mize jutra
samo kos je lahko več
ko se midva na tehtnici
vsak na svoji strani
mečeva
kot ponikajoč vulkan

vtis: Jezus

Je

Orjaški

Standardni model

**Prostovoljni
mučitelj**

IZ ARHIVOV

Zakaj

telesa

v vesolju

**Oborožen
do zob**

Klicalec dežja

V najširše sprejeti teoriji

DOGNANJA

novinec v družinskem drevesu žuželk

**Zobna pasta iz
živalskih kosti**

prekipi jo ?

**Informacijske
avtoceste na dnu
oceanov**

VPRAŠAJTE

Ptice v očesu

razkrivajo

NEVIHTA OGROZA

**Nova lahka snov je
večinoma iz zraka**

ki povzroča spalne bolezni

**Črna
iz obdelovalnega materiala**

PRESENETLJIVO

manjka delec

Rešitev prinaša

ubežnik

**PORNOGRAFIJA
DOBREGA OKUSA**

smrtni udarec

**Pobijte
vse Vikinge!**

PRIHODNOSTI

On

on je
bivališče
in zunanost v kateri se preoblačijo
posebneži in cilindri
je v škrlat vpeta devica
ki verjame v morske vile
je najdaljši objem kotalečih kotanj
in nabrušenih ogrlic
je laž z roko v prazni skledi
je odhajanje potoka v noči golih vokalov
je kazen ki se vrača k sebi
neukročena in zavržena
je zadnji ton ki je zaspal na počeni struni
razglaščenega kitarista
je slikar brez platna
skozi katerega teče enakomernost črte
je lovilec sonc v prežarčenem dnevu
je slalomist med vrati pohujšanja in podiranja tabujev
je zajedalec v telesu ki si želi
da nekoč v njem zraste
vijolica

Horoskop

Današnji dan bo za to znamenje poseben. V zraku bo vrtinčenje prostorov, skozi katere bodo prehajale vile in razglašeni kitaristi. Slikarji brez platna bodo ustvarjali na dlani nabrušenih ogrlic in lovilcev sonc. Največ se bo dogajalo na počeni struni, ki bo vpela v škrlat lažnive slalomiste. Za konec se bo globoko v črti spočela vijolica.

Tišina

skozi prazoro vdiha vzpenjam
svojo tišino
brenčeče trave narekujejo
živopisni korak
ko ostrina svetlobe
žaga vzhode pogledov
rahljam dotik grude
in v meni drhti roža
ostarel kamen bdi
nad prežečo zelenino
ki potuhlo vabi
v svoje žgoče krilo
daljave sanjavo trepljajo
vrišč dreves
na dlani spi pesem

medtem ko vračam noge
v kolesje doma
vršaci nemo golčijo
duh poletja

Glasbeni narek

Boj

V času,
ko reka teče navzgor,
mu pravijo Kna lu.
On, ki jaha vodosaurusa.

Prihaja prva. Oprezno
se ozira po votlini.
Plazi se. Prisluškuje.
Že gre druga. In tretja.
Četrta, peta. Ne gledajo ga.
On je opazovalec.
Tisti, ki čaka.

Oblikujejo krog. Režijo.
Ob neslišnem zvoku skočijo.
Borijo se. Padajo in vstajajo.
Na telesih sledovi zob in
nohtov. Rdeče vsepovsod.
Pok kosti. Renčanje, rezki
kriki. Vedno tišji.

Ostane ona. Ena sama.
Kna lu ji pomaga odvleči
poraženke. Jama se napolni.

Noč. Vonj po krvi.
Bližajo se vodosaurusi.
Pojedina. Kna lu zajaha
najmočnejšo žival, ona
hodi. Reka je mrzla.

Abecečna pesem

A boš cel
čofotal drevesom,
evforični
filmski gost hobotnic
in jalovih krokodilov?
Le močvirje nosi
oprtnan pojoč rokovnik
sredi šibovja,
ti,
ukraden vojak
zalitega življenja.

Že zarana
visiš,
usmiljen tat
šepajočega sidra.
Rane pokajo
okoli nosu,
meča lahko
kipijo ječe
in hlače govorijo
fantovsko ednino
do čakajoče ciprese
blatnega Amazona.

»**To noč lahko pišem**«

to noč cvetijo
moje pesmi
ne vem
kdaj bom spet
z besedo
razprl brst
kdaj bom poležaval
pod doječim previsom
in zalezujoč izvire
drl po pobočju

ker »to noč lahko pišem«
rečem
o zibel
in jo premikam v tebi
da bi omehčal
hladen stisk višav
zibel
zaženi pravljice
s krono
princesko
in golimi nogami v potoku
ker pravljice
veš
pravljice se končajo v pticah
v štirih nogah iste globeli
v tišini zlatolistega grma
ko zemlja lušči gozdove

} *Pablo Neruda: Pablo Neruda.
Zbirka Mojstri lirike. Ljubljana:
Mladinska knjiga, 2004, str. 7* {

in škržati najdejo dom
sredi vilinskih ramen

»to noč lahko pišem«
o očeh
z barvo pojemajočih oblakov
očeh
ki me razgrinjajo po gladkih valovih
da premagan vpijam tvoje ime
prebrano v kosteh
večnega pirata

pišem o dnevu
ki pada v skledo let
in ostaja enak
dan ko so zadrhteli velikani
se umaknila ozvezdja
in pobesneli evnuhi
dan ko je labod postal raček
in zapel o mami
in vodi v njej
dan ko so trave poletele na mars
ga nasadile
in je vesolje zadišalo po šopku zvezd

to je bil dan
ko sem prvič sedel
ob tvojem zvezku
in te skoraj prijel za roko

»to noč lahko pišem«

Trepetanje

vse je trepetalo
trepetala je ptica
s perutmi navzgor
trepetala je reka
z zavoji in barvo
trepetal je mir
s koraki in vesli
trepetal je čoln
z vodo na vodi
trepetali so ljudje
peš na deskah
kriče v tišini
sami še bolj sami
modri
rumeni
črni
na soncu skriti
trepetala je ograja
pod trepetajočim drevesom
trepetala sem jaz
čisto na dnu
so trepetali kamni
težki
težki
težki

Nočna pesem (z zapovedmi)

Samorog

hiša sredi gozda
senca borovca nad streho
brez dimnika
zimski vrata vabijo v noč
v njej ona
v črnem plašču
s črnimi lasmi
išče črnega moža

preišče veje
ki se kopajo v tolmunih
nagnita jabolka
lovce v tujih stopinjah
ko že uplahne telo
ga najde v srebrnih osteh
perzeida

spet hiša
na zidu zamenjava slike
prej falus
zdaj samorog

Pesem, nastala potem, ko je nekdo med zajtrkom rekel »samo kos je lahko več ☺

Midva

zamolk preži z mize jutra
samo kos je lahko več
ko se midva na tehtnici
vsak na svoji strani
mečeva
kot ponikajoč vulkan
in tehtava
kdo ima več sebe
zavlačujeva strani
ki tihotapijo knjigo
zato hrbet nosi lestev svetov
kjer nisva midva
zaprtih svetilk
tekmujeva
dokler se eden ne odpre
se preskoči
in zlije v oba

Pesem, nastala ob čakanju na srno ☺

Skrita

čakajoč srno
v senci
goltam nabirke
postanega gozda
in vedno bolj se mi zdi
da ima moj konj premalo zob
za ugrize polnočnih strun
zato zajaham
sabljastega tigra
in oborožena
drvim
v srnin gobec

Sara Špelec

Iz meglice nad ničemer
se vijolično svetlika
gosta preja.

K A K O

Prihoanosti ni mogoče zanesljivo
napovedati. Sem pa velik optimist.

?

N A R N I j

DNEVNIK

Orangutani – sramežljivi
gozdni možici

Za 77 olimpijskih
bazenov

odpadne embalaže

KOKOŠJEGA JAJČA

Na Brniku

V

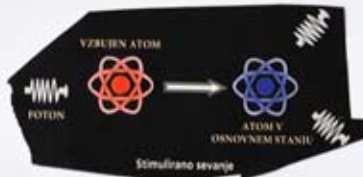
NOVI LUČI

HOMO ERECTUS

NAM JE BIL

PODOBEN

laste je
alpa. Kip
atena

Horoskop

(Navdih)

Ta teden bo ponovno poniknil
in se po vsej verjetnosti razstrelil nekje v Franciji ali na Bližnjem Vzhodu.
Kot ponavadi bo obšel našega premierja in vidno politično javnost
in se kak dan (pred razstrelitvijo) pomudil še v Čepovanu
pri nekih pesniških ekshibicionistih.
Morda bo kdaj oživel na starih fotografijah,
v sedanjosti pa bo medel, neokusen in brezbarven.

Sprehajalna pesem z izbranim pesniškim subjektom

Izgublja se v listju,
cestnih lužah,
sanjavih korakih,
razprtih dlaneh,
pisanih klobukih,
sinjemodrih smehljajih,
očeh mimoidočih
in v vonju
svežepečenega kruha,
ki se nekoč
zdrobi v pesem.

} pesniški subjekt: navdih {

Glasbeni narek

Preja

***

Iz meglice nad ničemer
se vijolično svetlika
gosta preja.

***

Gosta preja se ovije
okrog niča,
ga ogreje,
si ga vzame,
ga pregnete
in iz njega srka čas.

***

V sinjemodrem svetu
ob potoku blizu gozda
si dekle umiva noge.
Vsa ovita v gosto prejo
se namaka spet in spet,
preja pa vse bolj in bolj
pritiska jo ob dno.

***

Ura spet nekje tiktaka ...
V nekem pubu v drugem svetu
(kjer bili so na izletu)
reka piva se pretaka ...

Čas ponovno se sestavi
in z minutami preplete –
(in če vrata mu odprete)
pride dan,
ko vas obglavi ...

***

Iz meglice nad ničemer
se vijolično svetlika
gosta preja.

Abecedna pesem

(Pre)prosto po abecedi

Astronavt bere Ciklamen,
čas drvi, enigme frfotajo,
Grum hlasta igrivo jato ...

Kra, kra, kra ...!

Lovimo medene nianse,
onomatopeje posvetne realnosti?!
Solimo šepet!

Tostranstvo uhaja ...

Vidiš zadeto žabo?

Sprehajalna pesem (Most na Soči)

Most na Soči

V brezbesedju zelenomodrega časa
se spojim z rečno popkovino,
da si pomedim prsi.

Ko pogledam na uro,
čas zardi
in zaplava v pesem.

Svetloba v Čepovanu

Ko pek prodaja pesmi,
so avtomobilske luči severni sij,
z dreves poženejo klobuki
in nad mestom vzide
Van Goghovo uho.

Prihod dežja

Kot nosečnice, polne metafor
vdihujemo realnost
in bruhamo škrlat.

S kratkimi življenjskimi črtami
pišemo dolge pesmi,
izčešemo levo hemisfero
in uglašbimo migrene.

Le en premik
v smeri urinega kazalca,
in smeh se napolni z dežjem.

*} Alja Adam: Dolgo smo čakali
na dež. Ljubljana: Center za
slovensko književnost, 2015 {*

Nočna pesem

Arhetipska

Falus neugnanega trupla
odkolovrati v noč
in skozi sveže prepleskana vrata
smukne v neznano hišo,
kjer zariplemu šimpanzu na buči
vljudno zabinglja:
“Zamenjáva!”

Kdaj, kje, kdo ...

Prepotentno oblečena
dekla vode
sredi noči, ko divja nevihta
v kamnolomu pred Čepovanom
uživa v miru,
ker ji je zmanjkalo solz.

Lovec na hobotnice,
prepognjen po širini,
nekega večera, polnega utrinkov
v kanalizaciji
stavka,
ker mu mežika semafor.

Nočna pesem

Noč

***

Migrena
sestradanega dne.

***

Lajež
nepotešene kukavice.

***

Polzenje sperme
po lunini
ritnici.

***

Izliv
večernega sonca.

Sprehajalna pesem

Sprehod

Z listnatim smehljajem
igličastimi zobmi
skuštrano krošnjo
kamnitimi očmi
brezovo haljo
kostanjevo slino
in mahovim mednožjem
žgečkam jesensko tišino.

Sprehajalne pesmi

***

Pod listjem
preži smrt
s kostanjevim
nasmeškom.

***

Po čokoladni obleki
ji polzi
večerna slina.

***

Prelistal je tla
in se zil
z modrino.

Preoblikovanka

Zapik!

Bogu je šlo na smeh,
ko je plesal salso,
carski sel je prijahal na kurtizani,
vitezi besede so se spremenili
v divje gosi
in prileteli na umazano dvorišče.
“Zapik!” so zavpili zvezdogledi,
rjoveč hvalnico vinu
na slonjem pokopališču.

(Preoblikovane oblike sem po pomoti sklanjala, priznanje avtorja.)

*} Alojz Ihan: Salsa (zbirka poezije).
Ljubljana: Mladinska knjiga, 2003, str. 10 {*

Kako oditi

Kako skočiti pod vlak,
ki te čaka v predoru?
Ko bi se le spremenila v bivola ali tigra,
da bi planil name z močjo antilope
in ne kot majhen beli zajec,
izgubljen v stepi
na poti do moje dnevne sobe.
A tudi zajec je strašljiv,
ko ležim na postelji
in razmišljam le,
kako oditi.

*} Alojz Ihan: Salsa (zbirka poezije).
Ljubljana: Mladinska knjiga, 2003, str. 72 {*

Zarotitev

Ne pišite po napravah!,
da besede Ulikses
ne preberete rikverc,
da se speči Jože
ne zbudi v nevidni koči,
išoč pesem,
da se napredna skupina
ne spremeni
v pohorskega pračloveka in
(čeprav je sntntn vzel Perovića),
toplo vodo odkrijete tam,
kjer potok boža mater Cankarjevo.

Ritmična pesem

Tršica

Tršica je prav zvita zver,
odklaplja se, da je hudir:
ko z listki šumi,
prešteje do tri
in reče:
“Bo mir? A smo vsi?”

Ko zjutraj nas
na zajtrk podi,
iz dimnika se pesem kadi ...
“No, ljubčki, bo šlo?”
pogleda v nebo.
“Kaj čakate? Le brž za njo!”

Namesto da ukore deli,
tršica raje eno skadi,
učence treplja:
“Kako je doma?
Bi šli na odklop ali dva?”

*(Posvečeno mentorici odklopov Ani Porenta in prirejeno
po melodiji pesmi Lisička je prav zvita zver.)*

Kaj, kdo, kaj, ...

Po pomaranči dišeč
jaz
na lastniškem wc-ju
v gluhi noči
kliče pozabljeni čas,
da bi utišal ravnateljico.

Mini gradnik: PRAGERSKO

Tovarišica je sinoči pojedla vlak.
(Kraj srečevanj lokomotiv in vagonov;
spet se je malo premaknil, potem je dolgo stal ...)
Širjave gladkih mest so ostre!
Pri Pragerskem železna kača se razkolje ...
Prager skok na luno:
če pogledaš preko Drave, ga vidiš!
Hodim čez železniške pragove.

Mini gradnik: KRT

pankrt
krtina
sanskrt
krtovka
krtolovec
krtova dežela
škrt
krtača
krtačenje
škrtuh
škrtost
krtinica
škrtarjenje
škrtanje (z zobmi)

Škrtuh

(nesmisel v enem dejanju)

KRT (si puli stalni zob):

Joj, a boš že šel ven? Baje za stalnega dobiš še bolj imenitne reči ...

PANKRT (prisopiha mimo):

Daj ga meni, ti dam jaz svojega fotra!

(Zagleda krtolovca):

Glej ga, tu je!

KRTOLOVEC (hoče ujeti krta, a se naenkrat zdrzne; krtu):

Sin moj – si to res ti?

KRTOVKA (krtolovcu):

Krta ti vidim, saj ti vendar nikoli nisem rodila sina! Marš v krtovo deželo s tabo!

(Mu izpuli zob).

KRTOLOVEC (izdihne).

KRTINICA (se oglasi):

Tega korpolentnega trupla pa že ne boste zakopali vame!

Pridruži se jim župnik Josip Škrt.

JOSIP ŠKRT (bere v sanskrtu):

Poslavljam se torej od našega dragega pokojnika, vse življenje zavezanega krtačenju (ponavadi je uporabljal sveže prepleskano krtačo), škrtarjenju, občasno tudi škrtanju z zobmi!

(V krtino vrže izpuljen zob).

Bil je resnično velik človek, ki mu je škrtost bila povsem tuja – vemo, da bi razdal vse, tudi samega sebe: lotimo se ga, torej!

VSI (Iz žepov mu pojmljejo denar in ga obredno pojedjo).

V igranem nesmislu so uporabljene zgornje besede, nekatere se pojavijo samo kot liki ali naslov.

Helena Zemljič

v svetu me ni
se raztapljam
med časom in zgodbami.

Umor na molovski način

Če molj molči
ko odpoje svojo
molitev postane
molek Molčanje
ga požre in pre-
molk pretvori v
molekule Molek-
ularen presahne
Molekulska masa
pod ničlo Zamolk
naraščajoč pod-
oben smoli raz-
vlečeni čez tišino
Še molk obmolkne
da bi slišal grajenje
pomolov Pa ne
rastejo ... Molijo
čez obale in šepet-
ajo zamolčane
zgodbe - o bog-
omolki ki je

na molzni stroj
pomolzla molja

Voda skozi nebo in nebo skozi drevesa

I.

Vsemogočna bližina vode Kontrast
med znakom uhajanja in strmo
potjo navzgor Lahko pišeš ko
hodiš Se treseš v udobju mehčanja
Zlogotvoren si Oglašujoče prodiranje
korenin liže kamenje Fotografiranje
misli Zajem iste vode in potoček
ki bo mogoče kdaj reka Razporejeni
smo po frekvencah tišine Listje
na tleh je odmev zemlje A v resnici
je šlo zmeraj za nebo Skozi vrhove
Skozi približevanja besede

II.

Drevesa trajajo navzgor
in človek ima dovoljenje
za obstanek
na mestu
Mravlje se projicirajo
skozi besede
Tam so
mrtve&popačene
v objektivih
Nihče jih ne vidi
za res
So drevesa ki razumejo
in listje
ki jih odnaša

Iz dna izbrskaš sebe
Mravlje so te že zdavnaj
popikale
Vejice so se ti zapletle
med lase
Sprašuješ se koliko
nog ti je pravzaprav
še ostalo
In vrat se je raztegnil
gor navzgor gor
kjer ni prostora za mravlje
Kjer je zgolj špranja
razrezanega neba

Nočna pesem

I.

Vse je nekje blizu
Zvezdno leto sem
ali gor Ko smo
tukaj in blejemo
nesmisle Glasneje
čez travo ki ne
oddaja svetlobe
Mislimo da vemo
"tiste pike so zvezde"
"buče" "oranžne"
"ponoči" "ko ne
vedo" "odrešitev"
Mislimo da trajamo
Nekje blizu Z dotiki
kometovih
repov V intimnih
položajih meglic
Mogoče celo smo
Kibernetični hrošči
obstoja

II.

Sistem odpadlih listov
mi je legel v nosnice
Zdaj lahko voham
postanost notranjih
organov in peristaltiko
ki sega čez mesto Se
premikamo kot zvon-
jenje lastnih teles
Zehanje udarcev šepajočih
korakov Kot bi se odklopili
od prazgodovinskih mater
Tresljaje lahko voham
trdno zakopanih živcev
Tisto kar je ostalo od
časa in spirale na silo
postavljene v akvarij
Med kamni leži in očmi
ki gledajo za luno

III.

V ozadju v resnici nekaj ves čas brenči

Potrkava in para

zrak na delce

(da ga lahko vdihneš)

Včasih je tišje Takrat dihaš rjavo in hrapavo

Drugič v višinah netopirja

(ubija komarje)

In ti spiš

V ozadju pa v resnici nekaj ves čas brenči

In ti veš In ti ne slišiš

Ta sadni klic

sem v svetu
s svojim lastnim princem
budna sem v blodnem krogu
zima se je spet prekotalila
govorimo, citiramo
berem
tako je: zdaj sva ločena

sem v svetu
za zidom z raskavo površino
če me bi ti

ti in tvoja ahilova peta

in potem: otipavanje brazgotin

dvigovanje krvi

v slušalki zapresketa
tako je: zdaj sva ločena

} *Stanislava Repar: Obešanje na zvon.*
Ljubljana: KUD Apokalipsa, 2014 {

***

v svetu me ni
se raztapljam
med časom in zgodbami

prekrivanja
vročične mrzlice pokašaljevanja

(pre)pričevanja

onomatopoiije okusov
besed, črkovine -

zmrzujem v središču oglarske peči
vsi so (še) notri, razumejo

zmrzujem v sredici oglarske peči
vsi so (že) notri, razumejo

tako: taktno se gibljem in
takt je korak množice
se tikamo; tik-takamo

obesedujem manjkajoče vonjave

tu-tam-misel
butam v (s)miselnost biti

morilska je ta vzdržljivost

Pesniška razglednica

Odkrivanje tople vode
A ste videli močerada v kopalnici?
Kulturni overdose
Ulikses rikverc
Sončna stran hriba
Nevidna koč
Potok boža mater Cankarjevo
Iskanje pesmi
Kave bi Tine (bogi Tine)

Recept za najboljšo kavo oz. recept ala »Kave bi Tine, (bogi Tine)«

Sestavine:

- 2 dl tople vode
- sončna stran hriba
- potok, ki boža mater Cankarjevo
- ena utekočinjena pesem
- pet žličk Uliksesa
- en močerad v kopalnici, po želji lahko tudi več

Priprava

V nevidni koči najprej nekaj časa v tišini in miru odkrivamo toplo vodo. Nato jo na sončni strani hriba dodatno segrejemo do vretja; če najdemo samo hladno, jo segrevamo dlje – kot mrzli vodi pritiče. Ob potoku, ki boža mater Cankarjevo nato poiščemo še pesem (če je topla ali hladna tokrat ni tako pomembno). Pesem počasi vlivamo v vodo in previdno mešamo. Ko dosežemo kulturni overdose vsipamo še pet žličk Uliksesa – najbolje rikverc. (Učinek dosežemo tako, da ga zajamemo z žličko in ga v džezvo vržemo čez ramo. Prepričati se seveda moramo, če smo zadeli.) Za na konec dodamo še močerada, ki smo ga pred tem onesposobili s krikom: »A ste videli močerada v kopalnici?!!!!«. Če jih imamo pri roki več, jih dodajamo z minutnim zamikom. Tako pripravljeno kavo postrežemo še vročo, nujno s trpečim izrazom na obrazu in mislijo na Tineta.

Opozorilo: Pripravljeni moramo tudi biti na zavrnitev.

Skupne čepovanske

SKOZI UTRINEK SANJ SVETIM ENAKOMERNO

SMRTONOSNO. RAZREZANI *mesojedec*
GNIJE OB IZCEJANJU MASTI PRETEKLIH
SLOJEV, KI NISO RAVNO *enakomerni!*
PA RAZMIŠLJA O NAPORNIH PUŠČAVAH
BREZ BEDUINOV, O RAZVODJIH *brezbesedja,*
O HREPENENJU, ZADOSTNOSTI, MREŽENJU,
PRESLEDKIH, KITICAH. ZAKAJ SE NASLAJAŠ,
klobasa?! ZAKAJ KVARTAS,

NAZADNJAK POVZPETNIŠKI?
ZAKAJ NAVELIČANO POGLEDUJEŠ, DEKLICA?
NAVIDEZNO *nedolžna* A POLNA
KURTIZAN POD PODVEZICAMI NESMISLA.
KONČAJ! ZDAJ! MIMO *vrste ...*

Skozi utrinek sanj svetim enakomerno smrtonosno. Razrezani mesojedec gnije ob izcejanju masti preteklih slojev, ki niso ravno enakomerni! Pa razmišlja o napornih puščavah brez beduinov, o razvodjih brezbesedja, o hrepenenju, zadostnosti, mreženju, presledkih, kiticah. Zakaj se naslajaš, klobasa?! Zakaj kvartaš, nazadnjak povzpetniški? Zakaj naveličano pogleduješ, deklica? Navidezno nedolžna, a polna kurtizan pod podvezicami nesmisla. Končaj! Zdaj! Mimo vrste ...

Neugnan maček igra pod štekarjem stare svinjske napeljave. Kaj je počrnelo in umrlo zaradi kurčšlusa? Mijavkajo le sosedje, kadar narašča buldog, katerega rep reži recipročno z ugrizom zoprnega klopa. Kje leži klop?! Nikjer. Poskakuje v gozdu dlak okorelega pustolovca. Maček prede šahovnico, ki lebdi nad vtičnico matiranega logopeda. Že kliče žanjice, kombajne ter skednje slavolokov, da odpredejo himno EU. Adijo, mati!

Neugnan MAČEK IGRA POD ŠTEKARJEM STARE SVINJSKE
NAPELJAVE. KAJ JE *počrnelo* IN UMRLO ZARADI
KURČŠLUSA? MIJAVKajo LE SOSEJJE, KADAR NARAŠČA
buldog, KATEREGA REP REŽI RECIPROČNO Z UGRIZOM
ZOPRNEGA KLOPA. KJE LEŽI *klop?! NIKJER.*
POSKAKUJE V GOZDU DLAK OKORELEGA PUSTOLOVCA.
MAČEK PREDE *šahovnico*, KI LEBDI NAD VTIČNICO
MATIRANEGA LOGOPEDA. ŽE KLIČE ŽANJICE, *kombajne*
TER SKEDNJE SLAVOLOKOV, DA ODPREDEJO HIMNO
EU. ADIJO, MATI!

KAD SANJ TREPEFA V ŽILAH ŽIVLJENJA
IN KRI ZARDEVA. *Habaabi!*
ŽIVLJENJE RAZJEDA NAVODILA ZA
UPORABO VISOKOTLAČNEGA KOTLA.
KOT PRITISK *kurbla* MAŠINO,
VEVERICE UKAZUJEJO TEMPO *REPATICAM*
IN BOBRI TEBI. VSEKAKOR *ne!*
Kaj boš postaval pri klicajih!
Vprašaj vabi? Koga? Krošnja
plešavca? Mogoče grbavca? Zvonarja?
UTRINKI NAVODIL SLEPIJO SLEPE.
VSE NITI, *brezrobe* BREZDOMCE
VEŽEJO SPONTANO, SO PREPLETENE
KOT LABIRINT KAPITALA.
VREDNOST *laktacida* JE
BEDASTA!

Kad sanj trepetu v žilah življenja
in kri zardeva. Makaki!
Življenje razjeda navodila za
uporabo visokotlačnega kotla.
Kot pritisk kurbla mašino,
veverice ukazujejo tempo repaticam
in bobri tebi. Vsekakor ne!
Kaj boš postaval pri klicajih!
Vprašaj vabi? Koga? Krošnja
plešavca? Mogoče grbavca? Zvonarja?
Utrinki navodil slepijo slepe.
Vse niti, brezrobe brezdomce
vežejo spontano, so prepletene kot labirint
kapitala.
Vrednost laktacida je
bedasta!

Vsaj toliko zgnij, da
vstaneš odrasel! Nikakor pa kot
kakšen star plašč, denimo ...
babičin! Napoji se časa, čaša!
O, otroški copatki, poraščeni z
domišljijo, betonirani z brkami,
s pobožnimi žametnimi rožami, o!
Poljubljanje pomij je
omamno sanjavo onaniranje tistih,
ki so krivi zastrupitve paramecija.
Nikoli si ne dovoli postarati svoje
leve hemisfere! Poskrbi zanjo!

VSAJ TOLIKO *zgnij*, DA
VSTANEŠ **ODEASEL**. NIKAKOR PA KOT
KAKŠEN STAR PLAŠČ, *denimo...*
BABIČIN! **NAPOJI SE** ČASA, ČAŠA!
O, OTROŠKI COPATKI, *poraščeni z*
DOMIŠLJIVO, **BETONIRANIZBRAMI**,
S *pobožnimi žametnimi rožami, o!*
POLJUBLJANJE *pomij* JE
OMAMNO SANJAVO ONANIRANJE TISTIH,
KI SO KRIVI ZAstrupITVE *paramecija*.
NIKOLI SI NE DOVOLI. POSTARATI SVOJE
LEVE HEMISFERE! POSKRBI *zanjo!*

ŠIBAK flomaster RIŠE
KROGE NA PARKET ODPRTIH POTOI, KJER
NASTAJA ODTIS ploskih
KORAKOV. PORISANI ZEMLJEVID
KOŽE SLEPOMIŠI SREDI VSAKDANA.
OPOLDNE bljuva KRI, PONOČI
GOLTA BLAZNOST VESolja. ZJUTRAJ
SPI, RAZUMLJIVO. Masturbira
ZELO PREMIŠLJENO-ZARADI INTELIGENCE
PRSTOV, KI IŠČEJO DUŠO. GLOBOKO
masirajoč SI UŠESNO ZAVETIŠČE.
OBLAGA ZVOKE. NE ŠE, NISEM
ZABLODIL, čistuni!

Šibak flomaster riše
kroge na parket odprtih poti, kjer
nastaja odtis ploskih
korakov. Porisani zemljevid
kože slepomiši sredi vsakdana.
Opoldne bljuva kri, ponoči
golta blaznost veselja. Zjutraj
spi, razumljivo. Masturbira
zelo premišljeno, zaradi inteligence
prstov, ki iščejo dušo. Globoko
masirajoč si ušesno zavetišče
oblaga zvoke. Ne še, nisem
zablodil, čistuni!

Kalisto je kdor ne vstaja dovolj
globoko prozoren in določen za
nalogo, kdor zvija parket od
jutra do mrakobe morskih
prašičkov. Iskanje smisla onemogoča
nesmisel, kajti sence bolščijo v
praznosti svetlobe in tudi tebe
pribijajo na zvezdo končnice
lige galaksij. Pobegni pred njo!
Umirajoč rukni štamperle vode,
zaveslaj smelo med tabernakelji
revežev, odidi sam, prekleta!

KALISTO JE KDOR NE vstaja DOVOLJ
GLOBOKO PROZOREN IN DOLOČEN ZA
NALOGO, KDOR ZVIJA parket OD
JUTRA DO MRAKOBE MORSKIH
PRAŠIČKOV. ISKANJE SMISLA ONEMOGOČA
nesmisel, KAJTI SENČE BOLŠČIJO V
PRAZNOSTI SVETLOBE IN TUDI TEBE
pribijajo NA ZVEZDO KONČNICE
LIGE GALAKSIJ. POBEGNI PRED NJO!
UMIRAJOČ rukni ŠTAMPERLE VODE,
ZAVESLAJ SMELO MED TABERNAKELJI
REVEŽEV, ODIDI SAM, prekleta!

ZJUTRAJ JE VSTALA, *pljunila*
OGABEN TOBAK, GA IZČIKANEGA
PRILEPILA V BELEŽNICO IN ODŠLA. *Kam?*
V PEKEL RAZODETJA, V HADES
NOROSTI, KJER POJE SERENADE
blaznežem? NE, OMETA NI POŠKODOVALA
LA, STENI SREČE NI ŠE DOGOREL.
Nikakor? GORI SOFISTICIRANO
NEDOKONČANO! PREPAD! ODKLOP JE
PRILUŽNOST ZA OSEBNOSTNO *napeljava-*
VO AC/DC MIMO ŽALUZIJ IN
ZAVES ZELENE ŽABE.
ONA VIBRIRA *kleče!*

Zjutraj je vstala, pljunila
ogaben tobak, ga izčikanega
prilepila v beležnico in odšla. Kam?
V peklo razodetja, v Hades
norosti, kjer poje serenade
blaznežem? Ne, ometa ni poškodovala,
stenj sreče ni še dogorel.
Nikakor: gori sofisticirano
nedokončano! Prepad! Odklop je
priložnost za osebnostno
napeljavo AC/DC mimo žaluzij in
zaves zelene žabe.
Ona vibrira kleče!

Sneg plete kričeče vzorčke na ledeno streho.
Mrzla pijavka gazi preko karavan, zametenih
v oblačne odtise resnice. Senca boljši
skozi nevihto prežečega svetobolja,
razpotegnjenega
v orbito dolgčasa. Beseda pogleduje besedo in
spregleda pomen skritega kakaduja. Sonce, kdaj
boš izpljunilo svoj ego, povej! Oblak, oblaček,
daj, razkrij svoj namen! Haha! Nikoli!
Podkupnina
iritira primerke. Pisanost zvoka me kakor
božanje
vzneburja.

Sneg PLETE KRIČEČE VZORČKE NA LEDENO STREHO.
MRZLA *pijavka* GAZI PREKO KARAVAN, ZAMETENIH
V OBLAČNE ODTISE RESNICE. SENCA *boljši*
SKOZI NEVIHTO PREŽEČEGA SVETOBOLJA RAZPOTEGNENEGA
V ORBITO DOLGČASA. BESEDA *pogleduje* BESEDO IN
SPREGLEDA POMEN SKRITEGA *kakaduja*, SONCE, KDAJ
BOŠ *izpljunilo* SVOJ EGO, POVEJ! OBLAK, OBLAČEK,
DAJ, RAZKRIJ SVOJ NAMEN! *Haha!* NIKOLI! PODKUPNINA
IRITIRA PRIMERKE. PISANOST ZVOKA ME KAKOR BOŽANJE
vzneburja.

tango išče plesalce z resnico – joj!
TANGO HREPENI, OKLEVAJOČE
POZIBAVA STOPINJE SREČE, KO
DRSI V lignje; UJETE ZADRHTIJO
SLADOLEDNICE, NEVREDNICE,
POCESTNICE, VITICE, KITICE, MARIJE.
NAVSEZADNJE, kakopak, TUDI
SMRKECI, ZLATOKOSI, ZLATOKOPI,
SINJEBRADCI, GLAVONOŽCI, VALČEK
IŠČE TAKTIRKO štirinožca.
ŠTIRINOŽEC DERE ŠESTKOŽCA IN
VOLKODLAKI SPET KOLOBARIJO.
TRIČETRINSKI PLAŠČ Vzhaja
IZ TRPLJENJA OSEMPRSTIH klekljaric.
ZAKAJ SI PUSTILA TOLIKO PRAZNIH
kondomov?! TANGO VEDNO
KORISTI.

Tango išče plesalce z resnico – joj!
Tango hrepeni, oklevajoče
pozibava stopinje sreče, ko
drsi v lignje. Ujete zadrhtijo
sladolednice, nevrednice,
pocestnice, vitice, kitice, Marije.
Navsezadnje, kakopak, tudi
smrkci, zlatokosi, zlatokopi,
sinjebradci, glavonožci. Valček
išče taktirko štirinožca.
Štirinožec dere šestkožca in
volkodlaki spet kolobarijo.
Tričetrinski plašč vzhaja
iz trpljenja osemprstih klekljaric.
Zakaj si pustila toliko praznih
kondomov?! Tango vedno
koristi.

ODKLOP JE
PRILOŽNOST
ZA OSEBNOSTNO

naprejevanje

OGNJENA PESEM (Sara, Jana, Vesna, Dan, Majda, Gregor, Alenka, Franci, Tea, Tine, Ana)

Peneči ogenj briše okna
med iskricami
neugnanega trupla.
(Kakšno posilstvo – truplo v pesmi!)
Ogenj, ne prežgi mi stopinj.
Razžarjeni kamni vsrkavajo misli, ki se
spreminjajo v pepel.
Ogenj kleči pred glasnimi sencami.
Oči se napolnijo z dimom.
Ne bakle! Hočemo baklavo! Bravo!
Rdeče vrtenje v sivo.
Belo žarenje oglja, počrnela strast.
Z gorečo palico sem narisal klobaso
iz nekega drugega časa.
Ne morem obenem misliti na psa in na besede.
Psica! Po mojem je pesnica, samo živi tukaj ...
V eni roki pes, v drugi fotoaparati. Kaj pa harfa?
Ogenj je vedno univerzalen mit.
Razdraženi zublji žrejo palice.
Vračamo ti žerjavico, Prometej, da si na njej
spečeš kruh.
Kako naj uživamo v oksidaciji?
Ogenj je vroč plin. (Kar je fizikalno korektno).
A si košček srca, a si košček zvezd?
Ogenj je metafora. Poslednji krik zvezd.
Je tisto, s čimer si prižgem čik.
In tisto, česar nimam.
Ogenj čisti in zdravi.

Je ekstra gosta supernova, ki pije helij.
Ko bo konec vesolja, bo črna bunkica.
Ko bo konec ognja, bo majhna črna kroglica.
Ogenj je ultimativni požiralec pogledov v noči.
Zaplesala bom s plameni.
Prižigam te, palica!
Da se bo nebo napolnilo z utrinki.
Ogenj, ogenj v Velikem vozu.
Dim se dviga v Saturn, Mars, Antares.
A ni najsvetlejša zvezda Severnica?
Iskre so premikajoče se zvezde v naši kotanji.
Izgorevam, satelit pesniškega odklopa.
Si prepričana, da ni avion?
Vdihujem ognjene ogorke zvezd.
Daj mi ogenj, da si podaljšam izgorevalni čas.
Nimam lastne svetlobe.
Bolj se oddaljujem, manj me ogenj osvetljuje.
Jaz sem ognjemet za siromake.
Jaz sem meteorit za nestrpne.
Jaz sem utrinek za Fenikse.
Pesnik zgori, ogenj pa tli, dokler zvezde ne postanejo
ogorki.

Prisluškovanja

ČEPOVANSKA Prisluškovanja (iztrganke iz pogovorov, zapisovalka Ana):

(Pretežno prisotni izrekovalci: Gregor Vesna Majda Jana Alenka Petra Franci Tea Dan Sara Tine Ana)

KONJ

Konju pogledaš v gobec in mu prešteješ zobe.
Mi v bistvu nočemo pogledat konju v gobec, ker hočemo, da ima toliko zob, kot si zamislimo.
Vprašanje je, če je konj sploh konj?

Če je konj živ, mu težko prešteješ zobe, ker ima ostre in ker grize.

Kako prepričati konja, da odpre gobec?
Požgečkaš ga, daš mu jesti, nasmeješ se mu in on ti vrne nasmeh.
Skratka, vic je rešitev!
Rečeš mu; ti si Fernandel in se zasmeji kot Fernandel.
Edini način je torej z besedo. Ker beseda ni konj.

Kaj je normalen konj?
Kaj je idealen konj?
Je povprečje konjev?

Idealen konj je v skladu z idejo tistega, ki misli na konja.

Povprečnega konja ni (vzeli so povprečje namesto meridianov).

Od konjskih lastnosti bi morali vzeti tiste, ki so skupne kar največ konjem.

Ali je povprečen konj tudi idealen konj?

Prilagodljiva nastavljalnost pri številu zob ....

VEČERNA

Jaz bom meditiral na svečo.
Mi te bomo pa opazovali in si delali zapiske.
Samo, a mi lahko daš kavo? Prosim.
Naj ti bo.
Drugič bom jaz zate naredil isto.

Včasih je kozarec vode več vreden kot kozarec vina.
Zanimivo.
Nisi bila še nikoli žejna?

Če hoče samico, je lahko v klubski sobi.
Kaj pa, če hoče samca?
Nič ne bom izvlekla iz jogija, ampak od jogija.
Sir diši po mandarinah.
Po Mandarinah.

Jaz vam povem, da bom na podstrehi in smrčim.

Vse je že pocrkalo.

Trupla imaš v sebi.

Po vsaki bitki je tako.

Ja, ti edini general.

PREIZPRAŠEVANJE

Lahko eni kaplji rečeš dež?

Če enemu drevesu ne moreš reči gozd ...

Je ena kaplja, ki pade z neba, iz oblaka ali iz ptiča?

Ta čeljust je izjemno stara in je od tistega, si se ni vrnil od tod.

Psička je že bila tukaj.

Mi smo njeni potencialni čohalci.

Zrak ima vonj.

Če je vonj, še ne pomeni, da v njem uživaš.

Joj, kakšen madež!

Jaz pa sem mislila, da je tako obnašanje dejansko možno samo v reklamah!

A ti vedno razmisliš, preden kaj rečeš?

Absolutno ... nikoli.

Jutri se bomo sprehodili z avtom.

Ni problem, z nogami lahko tudi pišem.

Sem mislila, da samo jaz to znam.

Vidim, da je trava ob tebi vsa popisana.

S tvojih nog padajo dlake.

A ni to sugestivno: Vsaj malo zgnij, da boš vstal odrasel?

Si si umila zob?

Jaz si ne umivam zoba v ednini.

Moja mama lika robce,
tudi vezalke občasno.

Popeglaj mi sukanec, prosim!

SOLZE SVETEGA LOVRENCA

Koliko smrti meteorjev ste videli?

Si se ti nagledala gorečih kamnov?

Če hočeš imeti smrt, moraš imeti življenje.

Imajo pa svojo zgodovino.

Zgodovina ni pogoj za živost.

Zvezdni prah se sesipa na zemljo, ves čas. In tako naprej.

To je prah, ki ga brišeš z omar.

Tisti Operi me je pa cestni prah.

SNTNTN.

Harfa je vlagočutna in blagozvočna.
Vsak večer se mi po trepalnicah vleče.
Ostanem za Marijino vnebovzetje!
Sedimo ob ognju in kurimo kalorije.
To bi lahko počeli vsak večer.

S polnimi usti se ne je.

Naenkrat je med vso to tišino
strašen pomen.

klobasa ?!
Peugnan MAČEK
IGRA
POD ŠTEKARJEM

LIGE GALAKSIJ .

POHORSKA Prisluškovanja (iztrganke iz pogovorov, zapisovalka Ana):

*(Pretežno prisotni izrekovalci: Gregor Alenka Jurij Petra
Helena Sara Tine Lidija Ana)*

KAJ JE SNTNTN?

... je večglasno soglasniško stanje duha.

(od prej)

Slovenski
Nadaljevaljni
Tečaj
Naprednih
Tehnik
Neopoetike

(Petra)

Samo
Nobelov
T
N
T
Naročamo

(Jurij)

OGREVANJE

Tu so neka pravila.

Kaj, ste že začeli?!

To ni fer. Odstopam od igre.

Jaz sem že napisal.

Ne, to pa sploh ni fer!

Zakaj si dala KRT?

Zakaj nisi napisala KRI?

Ali pa vsaj kak vokal vmes!

Ja, res.

Ta sladka dobrota ti naredi v možganih raztur.

Jaz lahko pojem celo čokolado, pa nič ne pomaga.

Si poskusil prebrat rikverc?

Ne, se mi je začelo v glavi vrtet.

To bo od te nadmorske višine.

Prišli so, kostanji!

Skrajni čas, da ste začeli jest,

ker zmanjkuje prostora.

POLH

Polh ne pade daleč od drevesa.
Bolje kostanj v juhi, kot polh na strehi.
Človek človeku polh.
Ne hvali polha pred jutrom.
Ti polha do praga, polh tebe do Polhovega Gradca.

KULINARIČNA

Natakam juho, zelo natur, buče in začimbe.
Brez presledkov in narekovajev.
Vsa tekočina je lastna tekočina buč.
Če mi je juha dobra, ne dam gor smetane.

Ko boš spal ...
Danes ne!
Monoksid je eksploziven.

Jutri se bomo zbudili in šli po gobe.
Če ne vidiš dobro, lahko nabereš strupene in greš res
po gobe.
Ne. Rakom greš žvižgat.
Predstavljaljaj si, da se utopiš.
Saj v vodi ne moreš žvižgat!

Jutri lovimo kralja živali.
Človeka?
Pujsa!
Končno vidim nož.

Nemoč masti bo moja pesniška zbirka (pravi Jure).
Lahko poskusite to odpet, punce, za emancipacijo.

REDITELJ

Kdo je reditelj danes?
Kaj pa dela reditelj?
Redi se.
Ne boji se noči.
Ne boji se mrzle vode.
Ne boji se monoksida.

NAPRAVE

Dobrodošli v času svojih babic!
Kaj pa elektrika pa vse te naprave?

Ne piši po napravah (piše na steni).

Je hladilnik naprava?
Je mogoče orodje?
Naprava vseskozi dela.
Recimo ventilator.
Je stikalo naprava?
Ah, kje!
Žaga na vodni pogon ... ta je mogoče že kar
naprava.
To je rasistično do žag brez vodnega pogona.

Ne sledim več, prehitro govorite.
Kdaj sem ti že rekla, da se moderniziraj?
Jaz ne pišem po napravah.

SLADKOR

Marmelada je nezdrava.

Dajmo, sklenimo kompromis.

Jejmo posebej zdravo in posebej sladko.

Če pozna kdo marmelado, ki ima manj kot 20 g sladkorja na 100g sadja, naj mi pove.

Kako je nastala marmelada?

Da ne bi vsega sadja prekuhali v šnopc, da bi bilo še nekaj bolj primerne za otroke ...

A ima človek še sploh pravico do tega, da mu ni do sladkorja?

PESNJENJE

Nevroni so kot veje hrušk.

Plejade, hijade ... to je vse tam blizu!

Saj ne gledamo, samo glavo imamo tako postrani
... čakamo navdih.

Pilimo pesmi.

To ni samocenzura.

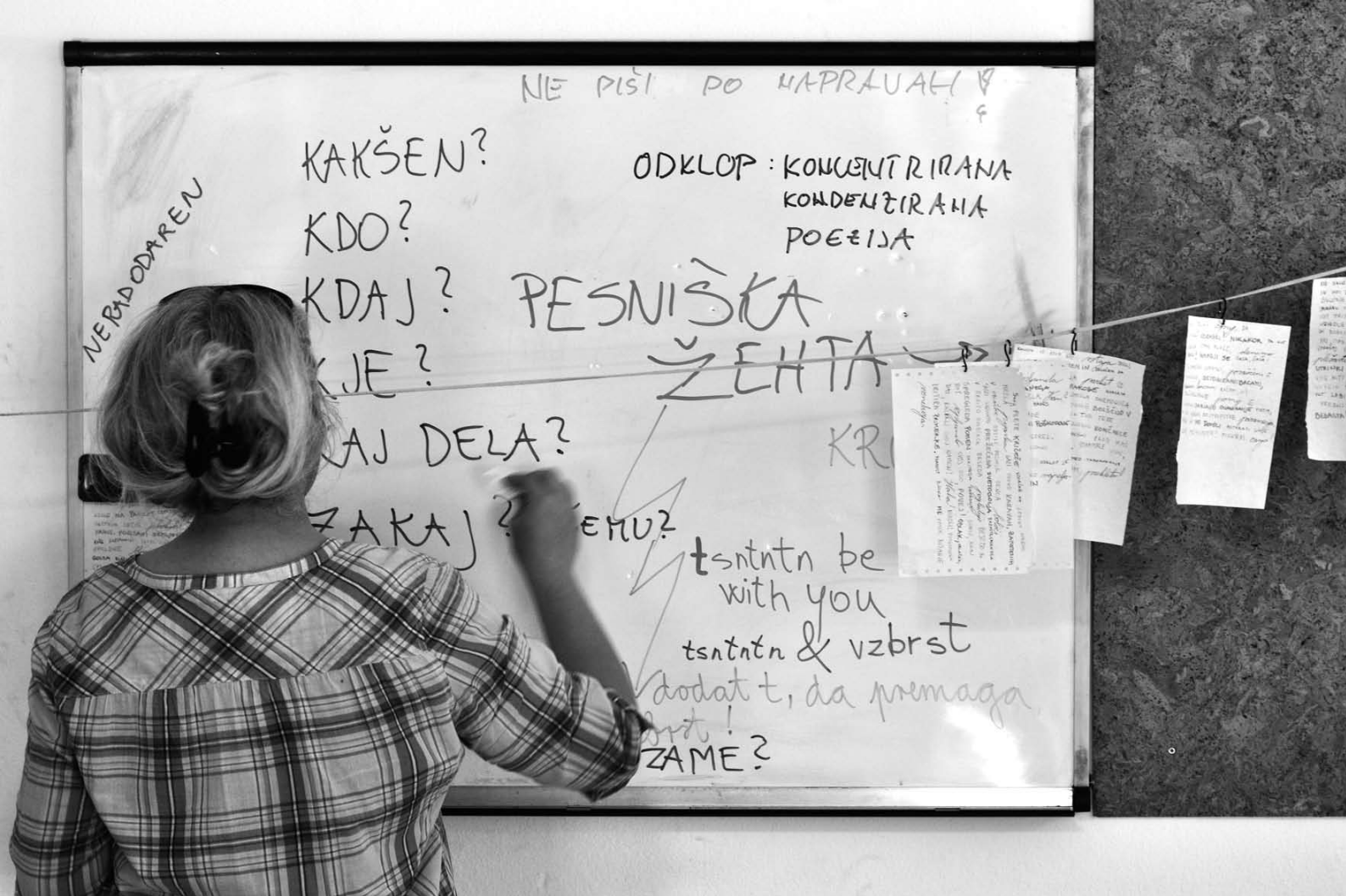
To je manikura.

*

S čim se pa ti identificiraš, če ne s svojimi možgani?

tango išče PLESALCE Z RESNICO - jaj!

KAJ BOŠ POSTAVLJAL PRI KLICAJIH!
VPRASAJ VABI ? KOGA Z

Izzivi za odklapanje

IZZIVI za ODKLAPLANJE, 2. del

Izzivi za naše pisanje so temeljili na nekaterih znanih oblikah, brez katerih si odklopa sploh več ne predstavljamo, predvsem so nam ljube: evangelijski po sntntnu, iztrganke iz pogovorov, nizanke, razgledniške in sprehajalne pesmi (podrobneje so te dejavnosti opisane že v zborniku [Danes se ne bojim svetlobe](#)). Čarobno je biti poleg, ko besedila nastajajo iz nič, na osnovi skromnega navodila, in se vsakič prikažejo v novih in novih podobah - so kot bi potresal kalejdoskop, ki vsebuje enake delce, pa se vsakič znova prikaže nova slika. Seveda bi nam bilo preveč zabavno (in premalo resno), če se ne bi preizkusili tudi v novih izzivih:

MINI GRADNIKI

Vsak udeleženec napiše nek koren / del besede na svoj list. Listi krožijo v skupini in vsak na posemezen list dopiše besede, ki vsebujejo na vrhu zapisan delček (ter jih še ni na listu). Pogosto se zgodi, da igralci uvedejo tudi novo besedno družino, primer: koren na vrhu lista je pis / zapisano je že: pisati, prepis, opis, pismo ... na listu pa se pojavijo tudi besede, ki nimajo pomenskih sorodnosti: trapist, piskanje, pisker ... Tako nabrane besede tisti, ki je izbral koren / del besede nato čimbolj iznajdljivo uporabi v zgodbi ali pesmi (če se le da, čisto vse, ki so se nabrale na njegovem listu, čeprav jih je preko 30;).

NASLONJENKA NA NASLOVE (titlica)

Ustvarjalka / ustvarjalec si izbere eno pesniško zbirko, v kateri so pesmi naslovljene. Ti naslovi posameznih pesmi so gradniki za novo pesem, ki se bo s premišljanjem, prestavljanjem, uvidi novih pomenov in zvez med njimi sestavila v posebno pesem iz premetanih naslovov izbrane zbirke – če se le da, naj bodo naslovi uprabljeni nespremenjeno, nova pesem pa naj ima tudi (novo) sporočilo.

PREDRUGAČENA PESEM

Tisti, ki piše, si izbere pesem, ki jo predrugači: zamenja pesniški subjekt, okolje pesmi, dogajanje v pesmi, lahko zapiše komplementarno pesem tej pesmi ali dialog s to izbrano pesmijo (v opombi naj bo navedena pesem, ob kateri je nastala nova).

RITMIČNA PESEM

Na Pohorju smo se igrali z ritmi, ob bobnu smo udarjali s palčkami, poleni, kamni, zlogovali, ropotali ... in opazovali, kakšne besede nam prihajajo na dan ob tem. Nekateri so kasneje napisali ritmične izštevance, zbadljivke ali izmišljenke ... Dovolimo, da ritmi v naših mislih zbirajo besede, in če jih ni, da si jih izmišljamo?

HOROSKOP

Na Čepovanskem pesniškem odklopu smo si izbrali skrivni pesniški subjekt. Najprej smo ga poskusili sami zase čimbolj opisati, začutiti (ime, zunanost, navade, najljubše / neljube stvari ...) in nato smo mu napisali horoskop za teden, ki prihaja. Z njim smo šli tudi na prvi sprehod in skušali gledati na okolico skozi izbrani pesniški subjekt. Kako se razlikuje od nas samih? Zaznamo poteze, ki jih sami nimamo? Skušajmo začutiti, kaj bi naredil v kaki resnični situaciji (in kako bi to situacijo opisal)?

Z nami sta bila tokrat dva glasbenika: harfistka Tea Plesničar in ustvarjalec elektronske glasbe Dan Grešak. Zato smo v živo ustvarjali tudi ob glasbi in z glasbo.

V pravljичno razpoloženje nas je zvabila igralka Nevenka Vrančič - Nec, saj nam je pred našo taborniško hišo ob soju bakel pričarala večer iskrivih istrskih štorij.

Obiskal nas je tudi pesnik in ugankar Matjaž Hladnik, ki nas je razveselil s premetankami in kitaro, ob kateri smo prepeli pol noči.

GLASBENI NAREK

Z večdelno skladbo [V tihih krajih spijo bitja](#), ki jo je naredil Dan Grešak ob poeziji (za performance ob izidu zbornika Pesem si 2016, za naslov svoje skladbe je izbral prvi verz iz pesmi Kažipoti Aleksandre Kocmut), smo se potopili v svoje notranje svetove, kjer je glasba vsakemu od nas narekovala drugačno stvaritev. Sprva smo skladbo le poslušali, si morda zabeležili kako besedo ali občutje, ki je splavalo na površje. Pri naslednjem poslušanju pa smo pisali po »nareku« glasbe in nazadnje smo zapisano spravili v strukturo, ki nam je za ubeseditev potovanja z glasbo najbolj ustrezala.

OGNJENA PESEM

Zvečer smo sedeli ob ognju in klepetali, potem pa smo, gledajoč v ogenj, ki nas je obsipal z živimi in iskrivimi asociacijami, pisali skupno ognjeno pesem. Pesem je v bistvu nastala kot pripovedovanje, nekdo (v tem primeru sem bila jaz) zapiše, kar sliši (lahko bi si seveda pomagali s kako sodobnejšo pripravo). Ko je ostala le še žerjavica, smo se preselili v našo ustvarjalno sobo in ker smo že prej igrali in recitali, se je kar samo od sebe zgodilo, da smo ognjeno pesem ob spremljavi Tee na harfi in Danovih bobnov »prebrali« neposredno po njenem stvarjenju.

NAJDENKA – pesniški kolaž

Zato da smo začeli uporabljati roke še za kaj drugega kot pisanje, sem izbrala izziv iskanja pesmi v besedah iz revij in časopisov. Najprej smo pogledali še v Kosovelove iz Integralov in nekatere druge ... Nato smo listali po kupih starih tiskovin in v njih je vsak bolj ali manj načrt(ova)no našel svojo novo pesem, ki jo je na koncu prilepil na papir.

ABECEDNA PESEM

Odkar smo praznovali Trubarjev 504. rojstni dan s [pesniškim eksperimentom](#) v Trubarjevi hiši literature, večkrat v različnih skupinah preizkusim izziv pisanja pesmi, v kateri si sledijo besede po abecednem vrstnem redu (naj bo nizanje besed razumljivo in smiselno). Če je petindvajset besed premalo, lahko ustvarjalka ali ustvarjalec nadaljujeta s še petindvajsetimi, tokrat od ž do a.

PESEM S CITATOM

Izberemo verz iz že napisane (objavljene) pesmi ali tak, ki že dolgo posebej odzvanja v nas. Obkrožimo ga z lastnim telesom, dušo, srcem. Oblikujemo novo telo – pesem zanj. Naj bo sposojeni verz jasno označen v novi pesmi in v opombi naj ne manjka navedba citata (avtor, knjiga, založba, leto izida, stran, na kateri je zapisan citirani verz).

NOČNA PESEM

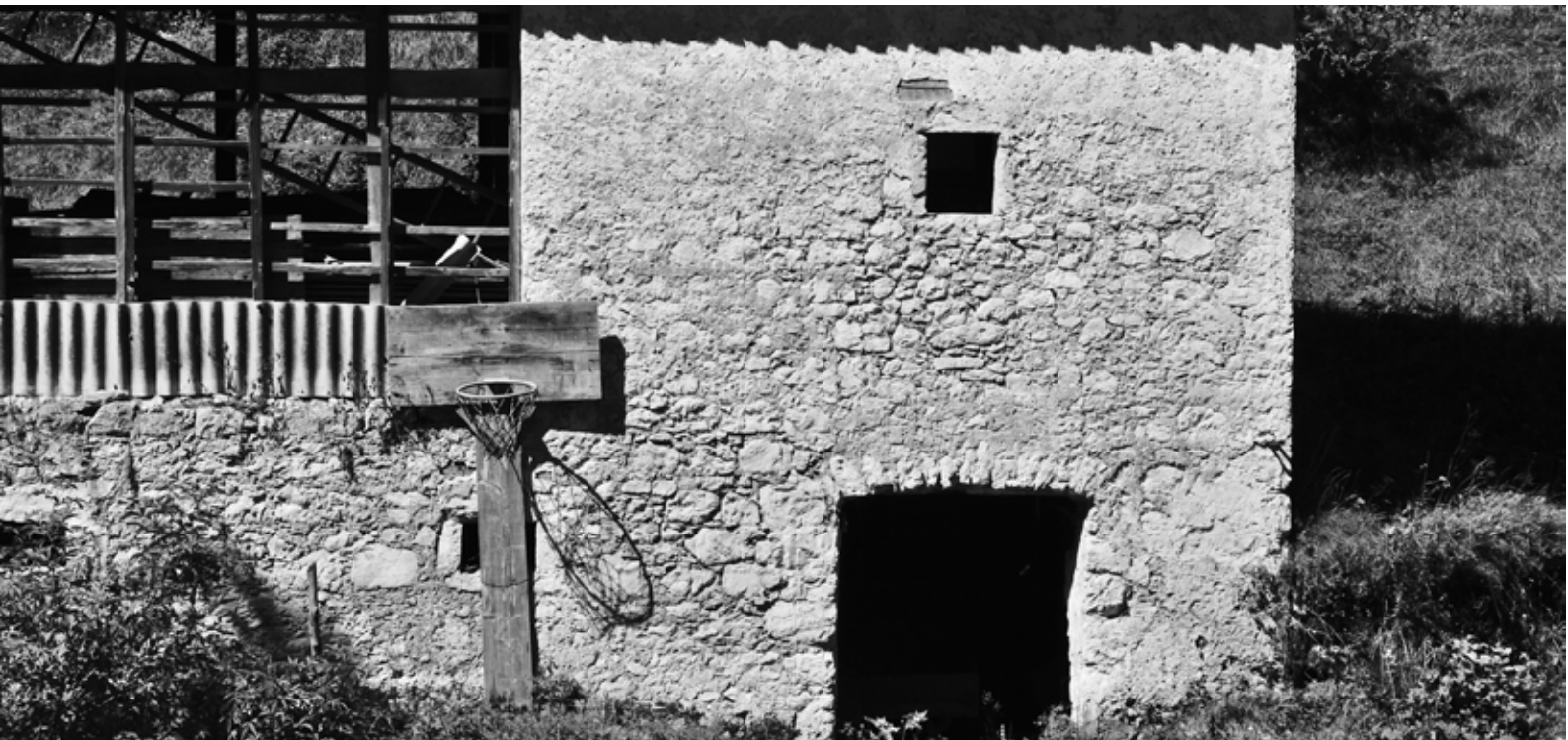
Nočna pesem, s katero smo tudi zaključili naš Čepovanski odklop, je imela tokrat posebne zapovedi; biti je morala tretjeosebna, v njej se je morala nahjati ena rastlina in ena žival po izbiri avtorja ter vsebovati simbolne besede: vrata, zamenjava, falus. Tudi tokrat smo s pisali odšli v najrazličnejše smeri.

Pesniški odklop me vedno preseneti s tem, kako raznoliki so odsevi, odzveni, notranje interpretacije in izpeljave enakih izzivov prav pri vsaki pesnici in pesniku. Zato se jih ne moremo naveličati. Zdi se, da se s pomočjo izzivov, v družbi pesnic in pesnikov, v prijetnem naravnem okolju ... odpre žrelo, iz katerega ustvarjalnost kar bruha. Naj postanejo ti izbruhi stalnica, ki ne bo nikoli rutinska, zato: na še veliko odklopov!

Ana Porenta

Čerovan 2016

Pohorje 2015

